XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DE MEDIO AMBIENTE,
TERRITORIO E INFRAESTRUTURAS
Dirección Xeral de Conservación da Natureza

Edificio Administrativo San Lázaro
15781 SANTIAGO DE COMPOSTELA

galicia

ANTEPROXECTO DE LEI DE CAZA DE GALICIA QUE SE SOMETE A INFORMACIÓN PÚBLICA

INDICE

TÍTULO I. DISPOSICIÓNS XERAIS.

Artigo 1. Obxecto e finalidade.
Artigo 2. Acción de Cazar
Artigo 3. Obxecto da caza
Artigo 4. Competencia en materia de caza.
Artigo 5. As especies cinexéticas.
Artigo 6. A propiedade das pezas de caza.

TÍTULO II. CLASIFICACION DE TERREOS

CAPÍTULO I. TERREOS CINEXETICOS E NON CINEXETICOS. DEFINICIÓN

Artigo 7. Clasificación de terreos
Artigo 8. Terreos Cinexéticos
Artigo 9. Terreos Non Cinexéticos

CAPÍTULO II. TERREOS NON CINEXETICOS

Artigo 10. Clases
Artigo 11. Refuxios de fauna
Artigo 12. A creación de refuxios de fauna.
Artigo 13. Zonas habitadas.
Artigo 14. Áreas industriais.
Artigo 15. Vías públicas
Artigo 16. Outros terreos non cinexéticos.

CAPÍTULO III. TERREOS CINEXETICOS

Artigo 17. Clases
Artigo 18. Terreos cinexéticos sometidos a réxime común. Zonas libres e zonas de exclusión.
Artigo 19. Terreos cinexéticos sometidos a réxime especial
Artigo 20. Terreo cinexético ordenado (TECOR)
Artigo 21. Procedemento xeral de declaración dun TECOR
Artigo 22. Obrigas dos titulares dun TECOR
Artigo 23. TECOR de carácter autonómico
Artigo 24. TECOR de carácter local
Artigo 25. TECOR de carácter societario
Artigo 26. TECOR de carácter individual
Artigo 27. Modificación da base territorial dun TECOR
Artigo 28. Extinción dos TECOR
Artigo 29. A facultade de exclusión
Artigo 30. As reservas de caza
Artigo 31. Vedados de caza
Artigo 32. Os terreos cinexéticos deportivos
Artigo 33. As explotacións cinexéticas comerciais
Artigo 34. Declaración dunha explotación cinexética comercial
Artigo 35. Cercados
Artigo 36. Cercados cinexéticos
Artigo 37. Zonas de Aclimatación.

CAPÍTULO IV. O EXERCICIO DA CAZA NAS ZONAS DE SEGURIDADE

Artigo 38. As zonas de seguridade

100% Ecológico

CAPÍTULO V. ZONAS DE ADESTRAMENTO E DE CAZA PERMANENTE E A SINALIZACIÓN DOS ESPAZOS CINEXÉTICOS
Artigo 39. As zonas de adestramento de cans
Artigo 40. Zonas de Caza Permanente
Artigo 41. A sinalización nos espazos cinexéticos.

TÍTULO III. A ORDENACIÓN E APROVEITAMENTO CINEXÉTICOS

Artigo 42. A ordenación da caza
Artigo 43. Plan de Ordenación Cinexético
Artigo 44. Plan Anual de Aproveitamento Cinexético
Artigo 45. Desenvolvemento e execución da ordenación
Artigo 46. Regulación da tempada anual de caza
Artigo 47. A Xornada hábil de caza

TÍTULO IV. O EXERCICIO DA CAZA

CAPÍTULO I. O CAZADOR, REQUISITOS, LICENZAS E RESPONSABILIDADE

Artigo 48. Definición de cazador
Artigo 49. Requisitos para o exercicio da caza
Artigo 50. Licenzas. Vixencia e clases
Artigo 51. Das persoas inhabilitadas para obter a licenza
Artigo 52. Retirada e suspensión de licenza
Artigo 53. Deberes do cazador
Artigo 54. A responsabilidade dos cazadores
Artigo 55. A responsabilidade patrimonial polos danos que causan as especies cinexéticas
Artigo 56. A seguridade nas cacerías
Artigo 57. Uso e tenza de cans de caza

CAPÍTULO II. AS ARMAS, MUNICIÓNS E DISPOSITIVOS AUXILIARES

Artigo 58. Armas.
Artigo 59. Armas prohibidas para o exercicio da caza
Artigo 60. Municións
Artigo 61. Dispositivos auxiliares
Artigo 62. Outros instrumentos, medios e procedementos de caza prohibidos

CAPÍTULO III. PROTECCIÓN DAS PEZAS DE CAZA E AUTORIZACIÓNS ESPECIAIS

Artigo 63. Protección e conservación das especies de caza
Artigo 64. Autorizacións especiais

CAPÍTULO IV. MODALIDADES DE CAZA

Artigo 65. Modalidades de Caza
Artigo 66. Competicións cinexéticas
Artigo 67. A caza con fins científicos

CAPÍTULO V. A VIXILANCIA E O COIDADO DA CAZA

Artigo 68. A vixilancia da actividade cinexética
Artigo 69. Os gardas de caza

TÍTULO V. AS ENTIDADES COLABORADORAS E OS ÓRGANOS CONSULTIVOS

Artigo 70. As entidades colaboradoras

100% Ecolóxico

CAPÍTULO V. ZONAS DE ADESTRAMENTO E DE CAZA PERMANENTE E A SINALIZACIÓN DOS ESPAZOS CINEXÉTICOS
Artigo 39. As zonas de adestramento de cans
Artigo 40. Zonas de Caza Permanente
Artigo 41. A sinalización nos espazos cinexéticos.

TÍTULO III. A ORDENACIÓN E APROVEITAMENTO CINEXÉTICOS

Artigo 42. A ordenación da caza
Artigo 43. Plan de Ordenación Cinexético
Artigo 44. Plan Anual de Aproveitamento Cinexético
Artigo 45. Desenvolvemento e execución da ordenación
Artigo 46. Regulación da tempada anual de caza
Artigo 47. A Xornada hábil de caza

TÍTULO IV. O EXERCICIO DA CAZA

CAPÍTULO I. O CAZADOR, REQUISITOS, LICENZAS E RESPONSABILIDADE

Artigo 48. Definición de cazador
Artigo 49. Requisitos para o exercicio da caza
Artigo 50. Licenzas. Vixencia e clases
Artigo 51. Das persoas inhabilitadas para obter a licenza
Artigo 52. Retirada e suspensión de licenza
Artigo 53. Deberes do cazador
Artigo 54. A responsabilidade dos cazadores
Artigo 55. A responsabilidade patrimonial polos danos que causan as especies cinexéticas
Artigo 56. A seguridade nas cacerías
Artigo 57. Uso e tenza de cans de caza

CAPÍTULO II. AS ARMAS, MUNICIÓNS E DISPOSITIVOS AUXILIARES

Artigo 58. Armas.
Artigo 59. Armas prohibidas para o exercicio da caza
Artigo 60. Municións
Artigo 61. Dispositivos auxiliares
Artigo 62. Outros instrumentos, medios e procedementos de caza prohibidos

CAPÍTULO III. PROTECCIÓN DAS PEZAS DE CAZA E AUTORIZACIÓNS ESPECIAIS

Artigo 63. Protección e conservación das especies de caza
Artigo 64. Autorizacións especiais

CAPÍTULO IV. MODALIDADES DE CAZA

Artigo 65. Modalidades de Caza
Artigo 66. Competicións cinexéticas
Artigo 67. A caza con fins científicos

CAPÍTULO V. A VIXILANCIA E O COIDADO DA CAZA

Artigo 68. A vixilancia da actividade cinexética
Artigo 69. Os gardas de caza

TÍTULO V. AS ENTIDADES COLABORADORAS E OS ÓRGANOS CONSULTIVOS

Artigo 70. As entidades colaboradoras

100% Ecolóxico

Artigo 71. Os órganos consultivos e asesores.
Artigo 72. A Xunta de Homologación de Trofeos de Caza

TÍTULO VI. RÉXIME SANCIONADOR

CAPÍTULO I. ACTUACIÓNS PREVIAS

Artigo 73. As denuncias dos axentes da autoridade

CAPÍTULO II. MEDIDAS PROVISIONAIS

Artigo 74. Medidas provisionais
Artigo 75. Comisos.
Artigo 76. Retirada e devolución de armas

CAPÍTULO III. INFRACCIÓNS

Artigo 77. Infraccións leves
Artigo 78. Infraccións graves
Artigo 79. Infraccións moi graves
Artigo 80. Prescripción das infraccións.

CAPÍTULO IV. SANCIÓNS

Artigo 81. Sancións aplicables
Artigo 82. Criterios para a graduación das sancións
Artigo 83. Reparación do dano e indemnizacións
Artigo 84. A prescrición das sancións

CAPÍTULO V. O PROCEDEMENTO E A COMPETENCIA

Artigo 85. O expediente sancionador e a súa caducidade.
Artigo 86. A presunción de existencia de delicto ou falta.
Artigo 87. A competencia para a imposición de sancións.

CAPÍTULO VI. EXECUTIVIDADE DAS SANCIÓNS

Artigo 88. Executividade das sancións.
Artigo 89. Medios de execución forzosa e as multas coercitivas

CAPITULO VII. O REXISTRO DE INFRACTORES DE CAZA

Artigo 90. Creación do Rexistro de Infractores de Caza.

Disposicións adicionais:

Disposición adicional primeira. Procedemento de ampliación e segregación.
Disposición adicional segunda. Exclusión do ámbito competencial da lei.
Disposición adicional terceira. Actualización do importe das multas pecuniarias.
Disposición adicional cuarta. Sentido do silencio

Disposicións transitorias:

Disposición transitoria primeira. Explotacións cinexéticas comerciais.
Disposición transitoria segunda. Os tecores de titularidade compartida.
Disposición transitoria terceira. Os procedementos en tramitación

100% Ecológico

Edificio Administrativo San Lázaro
15781 SANTIAGO DE COMPOSTELA

Disposición derrogatoria única

Disposición final única

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Galicia experimentou unha transformación acelerada na súa paisaxe agraria, nos últimos anos. Cambios profundos nas estruturas familiares agrarias, tanto no modo de producir coma nos cultivos agrícolas e forestais, que mudaron dun modo substancial os compoñentes do territorio e polo tanto as condicións dos hábitats, que derivaron no incremento das poboacións dalgunhas especies, en detrimento doutras.

Nestas circunstancias e dado que a superficie cinexética de Galicia comprende máis do 80% do territorio galego, a caza cobra un singular protagonismo, necesario no control de determinadas poboacións de especies silvestres para lograr un equilibrio ecolóxico fundamental no normal desenvolvemento dos ecosistemas naturais. A actividade cinexética transcende da súa condición deportiva e lúdica e gaña peso na súa función social e ambiental.

Ademais diso, a caza móstrase como un instrumento de grande interese para o desenvolvemento económico de amplas zonas do noso territorio, non só pola entidade dos recursos que promove, que poden ser moi elevados, senón porque o fai nun medio social no que resulta especialmente interesante crear riqueza, dadas as poucas alternativas produtivas, e pode poñer freo así ao despoboamento da poboación rural.

Nestes últimos anos fíxose un considerable esforzo para incrementar a calidade da nosa caza e para mellorar os seus hábitats, afondouse no coñecemento e seguimento de varias especies e identificáronse os patróns xenéticos das especies cinexéticas autóctonas, co fin de mellorar as poboacións e con ela a oferta cinexética da nosa comunidade.

Dende hai bastantes anos, foi descendendo o número dos cazadores galegos e rexístranse poucas incorporacións de mozos a esta actividade. A caza menor, maioritaria hai uns poucos anos cedeu protagonismo á caza maior, que crece na afección dos cazadores galegos e atrae progresivamente o interese dos cazadores foráneos.

É un feito constatable que o medio cambiou e as circunstancias nas que se practica a caza tamén, por iso é necesario modificar a normativa que a organiza e ordena.

A Lei 4/1997, do 25 de xuño, de caza de Galicia, aínda que modificada parcialmente pola Lei 6/2006, do 23 de outubro, non puido facer fronte ao conxunto de problemas que formula o exercicio da caza na actualidade. Nestes poucos anos aquela lei envelleceu, o medio experimentou un cambio substancial e con el, a propia actividade cinexética. Actualmente faise necesaria unha lei nova, que non só mellore á anterior senón que ademais saiba adaptarse á realidade que ha de ordenar e que se poña en sintonía con outras disposicións autonómicas, que, salvando as peculiaridades que lles son propias, utilizan instrumentos xurídicos, medios e procedementos similares para atender esixencias que a todas son comúns.

A caza constitúese como un dereito orixinario que teñen todos os administrados, que pode practicarse en todos aqueles lugares nos que non se encontre expresamente prohibido por disposicións legais ou polo exercicio de dereitos privados.
Cando Galicia asumiu as competencias en materia de caza, a través do seu Estatuto de autonomía, fíxoo co designio de orientala non só polos rumbos da nosa tradición cinexética senón tamén, como un instrumento importante para o desenvolvemento rural. Proclamouse a imperiosa necesidade de ordenar a actividade cinexética e de dimensionala de xeito adecuado para posibilitar a súa xestión. Ao longo dos anos en que tivo vixencia a Lei 4/1997

TEXTO ECONÓMICO

cumpríronse eses obxectivos e da súa man operouse un cambio substancial no mundo da caza galega.

Agora, son outros os obxectivos que han de orientar a ordenación legal da caza.

Os piares básicos nos que se fundamenta esta reforma:

a) Tender cara a unha caza mais ética e responsable
b) A sostibilidade da caza en harmonía co medio natural no que se desenvolve
c) A mellora da calidade dos instrumentos de ordenación, como a mellor garantía da sostibilidade
d) Unha distribución mais xusta da responsabilidade polos danos causados polas especies cinexéticas
e) A seguridade na actividade cinexética non só para os cazadores senón tamén para os demais usuarios do monte
f) A dinamización económica do mundo rural a través da explotación cinexética
g) A flexibilidade das normas para a caza de especies de caza maior, no caso de xeración de danos
h) Un réxime sancionador claro e preciso

Avógase nesta lei polo exercicio dunha caza máis responsable, máis sostible, máis ética. Especial empeño pon a lei en que a caza se realice en condicións de máxima seguridade, para as persoas e os bens. A esixencia de boas prácticas na caza, que aseguren unha caza sen sobresaltos, pasa de ser unha simple recomendación a converterse nunha esixencia formal da lei.

Refórmase o réxime de aplicación ás zonas de seguridade e faise un esforzo para facelo mais claro e rigoroso para todos.

Defínese e conforma a figura do cazador, como elemento básico na regulación da caza e establécense os seus deberes, que afondan no designio do exercicio responsable da caza.

Acóllense no dereito sancionador condutas antixurídicas novas e cualifícanse como tales, outras que xa aparecían declaradas anteriormente.

Adquire unha significación especial a problemática que provocan os danos que causan as especies silvestres non só no ámbito agrario senón tamén no da circulación viaria. Créase unha figura nova, o Fondo de Corresponsabilidade, expresiva da solidariedade na repartición das cargas que se derivan da responsabilidade polos danos que causan as especies cinexéticas.

Harmonízase o réxime da vixilancia privada, coas demais lexislacións autonómicas.

Incídese dun xeito destacado na regulación da explotacións cinexéticas comerciais, chamadas a ser un instrumento dinamizador da economía rural, co compoñente empresarial que busca na rendibilización dos recursos da caza un medio para o impulso económico do medio rural, xunto a algunhas modificacións que se fixeron na ordenación dos tecores, se ben, por entenderse axeitadas, se respectan as liñas esenciais na ordenación territorial da caza, que no seu día supuxo a transformación dos coutos de caza en tecores.

A lei estrutúrase en cinco títulos, 90 artigos, catro disposicións adicionais, tres disposicións transitorias, unha disposición derrogatoria e unha disposición final.

No título I, enúncianse os obxectivos e a orientación á que se ordena a regulación da caza en Galicia.

100% Ecolóxico

No título II, insístese no dimensionamento axeitado dos espazos cinexéticos como presuposto básico para a súa xestión. Mantéñense a clasificación dos terreos, con algunha modificación puntual, cal é a de incluír entre os terreos non cinexéticos aos refuxios de fauna, que son pola súa propia natureza, espazos incompatibles coa práctica da caza, sen que iso supoña convertelos en santuarios para todas as especies.

O titulo III, recolle o interese da lei nunha ordenación tecnicamente rigorosa para a protección e defensa dos valores naturais da caza, afondando nos valores de sostibilidade das poboacións e do medio e da posta en valor da caza como recurso económico.

O título IV acolle cantos elementos congrega a actividade cinexética, ao cazador, os cans, as armas e as súas municións, a vixilancia na caza e a responsabilidade derivada da caza ou das especies obxecto da acción venatoria. Este título presenta novidades que conveñen salientar, ao definir o cazador dun xeito pormenorizado e preciso; establecer a prohibición de usos de armas e municións inapropiadas para un exercicio deportivo e cabal da caza; pon especial empeño na seguridade na caza, para que o seu exercicio non sexa causa de problemas para os propios cazadores, así como para outras persoas ou para os seus bens. As normas de seguridade na caza pasan de ser recomendacións a converterse en obrigas legais. Establécese a responsabilidade persoal do cazador polos danos que puidese causar durante o desenvolvemento da acción de caza. Os tecores, como titulares dos dereitos cinexéticos, manteñen a responsabilidade polos danos que causan as especies cinexéticas, pero, no marco das competencias propias da comunidade autónoma galega, a lei reclama unha repartición máis equilibrada e equitativa desta responsabilidade patrimonial e anuncia a creación dun fondo de corresponsabilidade para ese fin. Dáse un cambio importante no que respecta á vixilancia privada na caza, á que se incentiva dende os poderes públicos e se lle recoñece a súa transcendental importancia para a xestión técnica da caza e que haberán de asumir responsablemente os titulares cinexéticos segundo as súas propias necesidades.

No Título V recolle e estrutura a necesaria participación dos sectores sociais en todo canto concirne ao mundo da caza da nosa comunidade.

No Título VI regúlase o réxime sancionador, sinalándose como principal novidade un aumento no cómputo dos prazos de prescrición, o establecemento dun completo catálogo de medidas cautelares, o incremento de tipos infractores e a posibilidade de graduar a sanción por tramos.

TÍTULO I
DISPOSICIÓNS XERAIS

Artigo 1. Obxecto e finalidade.

Esta Lei ten por obxecto regular o exercicio da caza na Comunidade Autónoma de Galicia coa finalidade de protexer, conservar, fomentar e aproveitar ordenadamente os seus recursos cinexéticos de xeito compatible co equilibrio natural e cos distintos intereses afectados.

Artigo 2. Acción de Cazar.

1. Para os efectos desta lei considérase acción de cazar a exercida para buscar, perseguir ou agardar a chegada das pezas de caza cuxa finalidade sexa capturar ou abater estas, ou facilitar a súa captura por un terceiro.
Tamén se considera acción de cazar o adestramento de cans sen captura de pezas.

2. Non se considera acción de cazar as accións preparatorias das cacerías, realizadas sen armas, nas modalidades colectivas de caza maior, e o voo libre das aves en cetraría.

Artigo 3. Obxecto da caza.

100% ECOLÓXICO

1. Son obxecto da caza os exemplares pertencentes ás especies que se declaren como cinexéticas, que dende ese momento terán a condición de pezas de caza.

2. Os animais domésticos, en tanto mantéñanse nesa condición, non poderán ser obxecto da caza.

Artigo 4. Competencia en materia de caza.

A planificación, ordenación, fomento, vixilancia e control da caza corresponderalle á Consellería competente en materia de caza, a cal realizará cantas actuacións considere precisas para alcanzar os obxectivos desta Lei.

Artigo 5. As especies cinexéticas.

1. Son especies cinexéticas as declaradas obxecto de caza mediante Orde do titular da consellería competente en materia de caza.

2. Para os efectos de planificación, ordenación e aproveitamento cinexéticos, as especies de caza clasificaranse en dous grandes grupos:

a) Especies de caza maior
b) Especies de caza menor.

Artigo 6. A propiedade das pezas de caza.

1. Cando a acción de cazar se axuste ás prescricións desta Lei, o cazador adquire a propiedade das pezas de caza mediante a ocupación. Entenderanse ocupadas as pezas de caza dende o momento da súa morte ou captura.

2. O cazador que fira a unha peza de caza dentro dun terreo onde lle estea permitido cazar, ten dereito a cobrala aínda que entre en terreos de titularidade allea, sempre que fose visible dende o linde, debendo entrar a cobrala coa arma descargada, e cos cans atados.

3. En terreos cinexéticos acoutados abertos, e para pezas de caza maior, non será necesario consentimento do titular do dereito real sobre o terreo, sempre que aquela dea rastro de sangue, e o cazador entre a cobrar a peza cos cans atados e coa arma descargada. Cando o terreo alleo estivese cercado ou no caso de que a peza non fose visible dende o linde, o cazador necesitará autorización do titular do dereito real sobre o terreo para entrar a cobrala. O que se negase a conceder o seu consentimento para o acceso estará obrigado a entregar a peza ferida ou morta, sempre que fose achada e puidera ser aprehendida.

4. Cando un ou varios cazadores levantasen e perseguisen unha peza de caza, calquera outro cazador deberá absterse, en tanto dure a persecución, de abater ou intentar abater a devandita peza.

5. Entenderase que unha peza de caza é perseguida cando o cazador que a levantou, con ou sen axuda de can ou outros medios, vaia no seu seguimento e teña unha razoable posibilidade de cobrala.

6. Na acción de cazar, cando haxa dúbidas respecto da propiedade das pezas de caza, aplicaranse os usos e costumes do lugar. No seu defecto, o dereito de propiedade sobre a peza cobrada corresponderá ao cazador que lle tivese dado morte, se se trata de pezas de caza menor, e ao autor do primeiro sangue, cando se trate de pezas de caza maior.

7. A propiedade dos trofeos de caza maior procedentes de exemplares encontrados mortos corresponde ao titular dos dereitos cinexéticos onde se acharen.

100% Ecolóxico

TÍTULO II
CLASIFICACIÓN DE TERREOS

CAPITULO I
TERREOS CINEXÉTICOS E NON CINEXÉTICOS. DEFINICIÓN

Artigo 7. Clasificación de Terreos.

Para os efectos da presente Lei, os terreos clasifícanse en terreos cinexéticos e terreos non cinexéticos.

Artigo 8. Terreos Cinexéticos.

1. O dereito de caza só poderá exercerse nos terreos que teñan a consideración de terreos cinexéticos, entendéndose por tales, aqueles terreos nos que está autorizado o exercicio da caza.

2. A declaración de terreos cinexéticos ten como finalidade a protección, fomento e aproveitamento ordenado e sostible das especies cinexéticas.

Artigo 9. Terreos non Cinexéticos.

1. Son terreos non cinexéticos aqueles nos que por expresa declaración desta lei ou por resolución administrativa, se estableza a prohibición de cazar.

2. Nos devanditos terreos, a Administración competente en materia de caza poderá executar controis de poboación ou autorizar o exercicio excepcional da caza por razóns técnicas, de seguridade, científicas, sanitarias ou sociais.

CAPÍTULO II
TERREOS NON CINEXÉTICOS

Artigo 10. Clases

Para os efectos da presente lei, os terreos non cinexéticos clasifícanse en:

a) Os refuxios de fauna.
b) Zonas habitadas.
c) Áreas industriais.
d) Vías públicas
e) Outros terreos non cinexéticos, que sexan declarados como tales.

Artigo 11. Refuxios de fauna

1. Son refuxios de fauna os terreos que queden subtraídos ao aproveitamento cinexético por razóns de carácter biolóxico, científico ou educativo, co fin de asegurar a conservación de determinadas especies da fauna silvestre.

2. Nestas áreas, a caza estará permanentemente prohibida, sen prexuízo de que por circunstancias especiais, suficientemente xustificadas, o titular da dirección xeral competente en materia de caza acorde a súa autorización para especies e en circunstancias determinadas.

Artigo 12. A creación de refuxios de fauna.

1. A creación de refuxios de fauna poderase promover de oficio pola Administración Pública Galega. O expediente iniciarase a instancia do Servizo competente en materia de caza da xefatura territorial correspondente na que se xustifique a conveniencia da súa creación,

100% Ecolóxico

atendendo as necesidades de conservar e fomentar as poboacións de especies de fauna silvestre suxeitas a un especial réxime de protección.

2. A creación de refuxios de fauna silvestre tamén se poderá promover a instancia de entidades públicas e privadas cuxos fins sexan culturais, deportivos ou científicos, acompañando á solicitude unha memoria xustificativa da súa conveniencia e finalidade.

3. Corresponde á Consellería competente en materia de caza, a tramitación do procedemento para a creación dos refuxios de fauna. Sen prexuízo do seu ulterior desenvolvemento regulamentario, no procedemento de creación haberá de figurar en todo caso, un trámite de información pública. A creación dun refuxio de fauna efectuarase mediante Orde do titular da consellería competente en materia caza.

4. A modificación dos límites e calquera outras determinacións propias da creación do refuxio de fauna silvestre, ou a súa supresión, tramitarase polo procedemento establecido para a súa creación.

5. Os Terreos Cinexéticamente Ordenados (TECORES) afectados pola declaración dunha parte do seu territorio como refuxio de fauna, non perderán tal condición se por causa desta, visen reducido o seu territorio por debaixo da superficie mínima esixida para a súa declaración como Terreo Cinexéticamente Ordenado, nos termos establecidos no art. º 20.3 da presente Lei.

Artigo 13. Zonas habitadas.

Considéranse zonas habitadas os núcleos de poboación urbanos e rurais, os parques urbanos e periurbanos de recreo, os aeroportos e os lugares de acampada permanente.

Artigo 14. Áreas industriais.

Considéranse áreas industriais os terreos ocupados polas industrias ou fábricas, as instalacións agropecuarias e forestais, os invernadoiros, as canteiras e calquera outro asentamento de carácter industrial.

Artigo 15. Vías públicas

Para os efectos desta lei considéranse vías públicas as vías férreas, autoestradas, autovías, vías rápidas, corredores, estradas convencionais sinalizadas e camiños públicos que se encontren, así mesmo, sinalizados.

Artigo 16. Outros terreos non cinexéticos.

1. A Consellería competente en materia de caza, por razón da seguridade das persoas ou dos seus bens ou do interese xeral, poderá declarar, de oficio ou a petición dos interesados, como non cinexético os terreos que pola súa circunstancia o requiran. Estes terreos deberán ser debidamente sinalizados pola consellería competente en materia de caza cando a declaración sexa de oficio ou polo interesado cando sexa a petición de este.

2. Regulamentariamente determinarase o procedemento de declaración dun terreo como non cinexético a que se refire o apartado anterior

CAPÍTULO III
TERREOS CINEXÉTICOS

Artigo 17. Clases

Os terreos cinexéticos clasifícanse en:

100% Ecolóxico

1. Terreos sometidos a réxime común
2. Terreos sometidos a réxime especial.

Artigo 18. Terreos cinexéticos sometidos a réxime común. Zonas libres e zonas de exclusión.

1. Os terreos sometidos a réxime cinexético común son aqueles espazos nos que o exercicio da caza pode realizarse por todos os cazadores sen mais limitacións que as establecidas nesta lei.

2. Compréndense dentro destes terreos todos aqueles terreos cinexéticos que non estean sometidos ao réxime especial previsto nesta lei.

3. Os terreos cinexéticos sometidos a réxime común, clasifícanse nas seguintes categorías:

a) As Zonas Libres
b) As zonas de Exclusión

4. As Zonas Libres, son aqueles terreos que presenten unha superficie superior a 500 has. continuas, nos que está permitido o exercicio da caza, sen mais limitacións que as establecidas nesta lei e nas disposicións que a desenvolven. A xestión cinexética destes terreos corresponde á Xunta de Galicia.

5. As Zonas de Exclusión son aqueles terreos que presenten unha superficie inferior a 500 has., nos que o exercicio da caza está prohibido, sen prexuízo de que por circunstancias especiais, o titular da dirección xeral competente en materia de caza acorde a súa autorización para especies e en circunstancias determinadas.

Artigo 19. Terreos cinexéticos sometidos a réxime especial.

1. Os terreos cinexéticos sometidos a réxime especial son aqueles nos que o exercicio da caza está limitado aos que ostentan a titularidade cinexética sobre estes, con exclusión de todos os demais. Para os efectos desta lei enténdese por titularidade cinexética aquela que reserva o dereito ao exercicio da caza nun ámbito territorial determinado a unha persoa, xa sexa física ou xurídica.

2. Os terreos cinexéticos sometidos a réxime especial divídense nas seguintes categorías:

a) Terreo cinexético ordenado (TECOR).
b) Reservas de caza.
c) Terreos cinexético-deportivos.
d) Explotacións cinexéticas comerciais.

Artigo 20. Terreo cinexético ordenado (TECOR).

1. TECOR é toda superficie continua de terreos, susceptible de aproveitamento cinexético especial, que fose declarada e recoñecida como tal, mediante resolución do titular da Consellería competente en materia de caza, e na que a poboación cinexética ha de estar protexida e fomentada, aproveitándose de forma ordenada.

2. Nos TECOR, o exercicio do dereito de caza corresponderá aos titulares do dereito cinexético dos terreos e ás persoas autorizadas por aqueles.

3. Para a constitución dun TECOR haberá de acreditarse a titularidade cinexética dunha superficie mínima e continua de dúas mil hectáreas, polo período polo que se solicite a duración do TECOR, que en ningún caso será menor de dez anos.

IUBPo Ecolóxico

4. A declaración e reconecemento dun TECOR esixe a cesión de dereitos cinexéticos efectuada polo seu titular a favor do titular do TECOR. Esta cesión terá unha duración mínima de dez anos e máxima de 25 anos. Ao cabo do período de cesión dos dereitos cinexéticos, se non se presentase reclamación para recuperar a titularidade sobre estes, entenderanse prorrogados de forma indefinida. En calquera momento, aqueles titulares de dereitos cinexéticos cuxa cesión fose prorrogada de forma indefinida por aplicación do presente artigo, poderán obter a segregación dos seus terreos do TECOR mediante o procedemento que regulamentariamente se estableza.

5. Os TECOR poderán ser de titularidade pública, societaria ou particular, segundo promovan a súa constitución as Administracións Públicas, as sociedades ou asociacións de cazadores legalmente constituídas, as persoas físicas ou outras xurídicas de carácter particular. En función da quen corresponda a titularidade dos TECOR, poderán ser autonómicos, municipais, societarios e individuais.

6. A declaración dos terreos cinexéticos como TECOR leva inherente a favor do seu titular, a reserva do dereito de caza de todas as especies cinexéticas, que se encontren neste e, consecuentemente, a titularidade dos dereitos e obrigas que, de conformidade coa presente lei, se deriven do devandito aproveitamento cinexético.

7. Para o exercicio da caza nos TECOR será necesario contar co permiso correspondente, expedido polo titular do propio TECOR.

8. O réxime cinexético especial dos TECOR manterase, non obstante a perda de dereitos cinexéticos sobre determinados terreos que o integren, sempre que a superficie restante non sexa inferior á mínima sinalada no apartado 3. do presente artigo e non perda continuidade.

9. Calquera cambio na titularidade cinexética da totalidade ou parte dos terreos comprendidos no TECOR haberá de ser comunicado á Administración no prazo e condicións previstos regulamentariamente.

10. A Administración pública fomentará as unións territoriais de TECORES.

11. En todo caso, as medidas de protección, conservación e fomento da riqueza cinexética regularanse a través dos correspondentes plans de ordenación e de aproveitamento cinexético, que haberán de ser aprobados polo titular da xefatura territorial correspondente competente en materia de caza.

Artigo 21. Procedemento xeral de declaración dun TECOR.

1. A declaración dun TECOR iníciase por medio dunha solicitude do interesado á que haberán de acompañarse os documentos acreditativos da titularidade cinexética dos terreos e a especificación da súa superficie e os seus lindes, así como unha memoria coas directrices básicas do plan de ordenación cinexética.

2. O procedemento de declaración dos TECOR incluirá, en todo caso, un trámite de información pública, por un prazo de dous meses, no cal os propietarios dos terreos afectados ou titulares doutros dereitos, que leven consigo o seu aproveitamento cinexético, poderán efectuar as alegacións que consideren pertinentes.

3. Unha vez iniciado o procedemento de declaración dos TECOR e acreditado o cumprimento do previsto nos apartados 1 e 2 do presente artigo, o titular da Consellería competente en materia de caza, outorgará unha aprobación provisional para que no prazo máximo de catro meses se adopten as medidas que se sinalen nesta. Se non se adoptasen esas medidas no citado prazo, quedará sen efecto a aprobación provisional.

100% Ecológico

4. Durante o prazo contemplado no apartado anterior non poderá realizarse aproveitamento cinexético ningún.

5. Unha vez presentado o plan de ordenación cinexética, así como o plan anual de aproveitamento cinexético, realizada a sinalización regulamentariamente esixida e adoptadas cantas medidas se sinalaran na resolución de aprobación provisional, o titular do servizo competente en materia de caza da xefatura territorial correspondente emitirá certificación do seu cumprimento e o titular da Consellería competente en materia de caza poderá declarar constituído o TECOR no prazo máximo de dous meses dende da emisión da certificación. Transcorrido o prazo citado, sen que tivese mediado declaración administrativa ao respecto, entenderase autorizada.

Ata que se dite resolución expresa declarando o TECOR ou, no seu defecto, ata que transcorra o prazo para entenderse autorizada a solicitude manterase a prohibición de realizar actividade cinexética algunha.

6. O plan de ordenación cinexético terá unha vixencia mínima de 5 anos. Non obstante, os TECORES que voluntariamente quixeran revisalo, poderán solicitar a súa revisión en calquera momento, antes de que finalice o seu período de vixencia.

7. Ao vencemento do prazo de vixencia do TECOR, os titulares deste poderán iniciar o procedemento de renovación, segundo se estableza regulamentariamente.

8. O procedemento de renovación do TECOR haberá de constar polo menos dun trámite de información pública e do informe favorable do comité provincial de caza, a non ser que o seu ámbito territorial alcance a varias provincias, en cuxo caso será competencia do Comité Galego de Caza.

Artigo 22. Obrigas dos titulares dun TECOR.

Os titulares dun TECOR están obrigados a:

1. Cumprir as condicións establecidas nas resolucións de declaración do TECOR.

2. Axustarse ao Plan de Ordenación Cinexética e aos Plans de Aproveitamento Cinexético, de obrigado cumprimento unha vez aprobados pola Consellería competente.

3. Proporcionar a información sobre a execución do contido dos plans, previsto no artigo 43º desta Lei.

4. Dotar aos devanditos terreos da sinalización prevista na presente Lei.

5. Colaborar coa Administración Pública na protección e fomento da fauna cinexética, subministrando os datos estatísticos que aquela lle solicite, realizando os controis sobre as especies susceptibles de captura, poñendo en coñecemento da Consellería competente en materia de caza a aparición de epizootias e adoptando as medidas sanitarios establecidos.

6. Responder da organización e correcta execución das actividades cinexéticas que leven a cabo.

7. Solicitar con antelación e do modo que regulamentariamente se determine, a celebración das actividades cinexéticas, e velar para que se cumpran as condicións impostas na autorización.

8. Calquera outras establecidas ou que se establezan pola Consellería competente en materia de caza.

100% Ecolóxico

Artigo 23. TECOR de carácter autonómico

1. A Administración autonómica poderá ser titular dun TECOR co fin de garantir o ordenado aproveitamento das especies cinexéticas e de favorecer o acceso dos cazadores galegos á actividade cinexética.

2. Os TECOR autonómicos constituiranse sobre terreos de titularidade cinexética da Comunidade Autónoma ou sobre terreos de aproveitamento cinexético común, no modo en que regulamentariamente se estableza.

3. O aproveitamento cinexético dos TECOR autonómicos poderán ser xestionados directamente pola Administración autonómica competente en materia de caza ou por medio de sociedades ou asociacións de cazadores ás que se adxudique o devandito aproveitamento polo procedemento que se estableza regulamentariamente.

Artigo 24. TECOR de carácter local.

1. Os Concellos ou entidades locais menores poderán solicitar ao seu favor a declaración de TECOR, sempre que acrediten documentalmente polo menos a titularidade cinexética do 75% do terreo susceptible de aproveitamento cinexético dos terreos para os que se solicite a devandita declaración e non estean sometidos a outro réxime especial.

2. Presumirase a cesión da titularidade do resto da superficie solicitada, que se incluirá no TECOR en tanto os propietarios ou titulares cinexéticos dos terreos non manifesten expresamente e por escrito, a súa negativa á integración neste, no correspondente trámite de información pública.

3. Os Concellos ou entidades locais menores solicitantes da declaración ao seu favor dun determinado territorio como TECOR haberán de acompañar a súa solicitude:

a. A cesión de dereitos cinexéticos, asinada polos seus titulares e con especificación da superficie do terreo, e o prazo de cesión.
b. O plano de localización a escala adecuada para a localización do terreo e dos seus lindes.
c. A memoria coas directrices básicas do plan de ordenación cinexética.

4. Dous ou máis municipios poderán agruparse e solicitar mancomunadamente a declaración ao seu favor dun tecor de carácter local.

5. O aproveitamento cinexético dos TECOR municipais poderá xestionarse directamente polo Concello ou ben mediante unha sociedade ou asociación de cazadores legalmente constituída, á cal se lle ceda ou adxudique dito aproveitamento.

6. Esta cesión do aproveitamento a unha sociedade ou asociación de cazadores realizarase de acordo coa lexislación de réxime local e por prazo non superior ao indicado na resolución de declaración do TECOR.

7. Os pregos de condicións de adxudicación destas cesións haberán de conter, ademais dos requisitos esixidos pola súa lexislación específica, prescricións especiais relativas aos dereitos dos propietarios que ceden a título gratuíto as súas terras, aos veciños e as reservas de permisos para cazadores foráneos.

Artigo 25. TECOR de carácter societario.

1. As sociedades ou asociacións de cazadores legalmente constituídas poderán solicitar ao seu favor a declaración de TECOR sempre que acrediten, polo menos, a titularidade cinexética do 75% dos terreos, para os que se pretenda a declaración.

100% Ecolóxico

2. Presumirase a cesión da titularidade do resto da superficie solicitada, que se incluirá no TECOR, en tanto os titulares cinexéticos dos terreos incluídos na solicitude non manifesten expresamente e por escrito a súa negativa á integración no correspondente trámite de información pública.

3. As asociacións ou sociedades de cazadores que soliciten a declaración ao seu favor dun determinado territorio como TECOR societario haberán de acompañar á súa solicitude:

a) A cesión de dereitos cinexéticos, asinada polos seus titulares e con especificación da superficie do terreo, polígono, parcela e o prazo de cesión.

b) Os planos de localización a escala adecuada para a localización do terreo e dos seus lindes.

c) A memoria coas directrices básicas do plan de ordenación cinexética.

d) A documentación acreditativa da constitución e o legal funcionamento da sociedade ou asociación.

e) A copia autenticada dos Estatutos en vigor legalmente aprobados

Artigo 26. TECOR de carácter individual.

1. As persoas físicas ou xurídicas que sexan titulares de dereitos cinexéticos dunha superficie continua mínima de 2.000 hectáreas poderán solicitar a declaración desta como TECOR de carácter individual.

2. Deberá acreditarse documentalmente a titularidade e cesión de dereitos cinexéticos sobre a totalidade do terreo, especificando que se ceden para un TECOR de carácter individual.

3. Na constitución dos TECOR de carácter individual non será de aplicación a presunción de cesión de titularidade cinexética establecida no artigo 25.2 desta Lei.

Artigo 27. Modificación da base territorial dun TECOR.

1. A modificación do ámbito territorial dun TECOR só será efectiva a partir da tempada hábil xeral de caza, posterior á data de notificación da resolución administrativa correspondente.

2. As modificacións dos límites dun TECOR que se produzan con posterioridade a aprobación dun novo Plan de Ordenación Cinexético e que superen o 15% da súa base territorial, requirirán a aprobación dun novo plan de ordenación cinexético.

Artigo 28. Extinción dos TECOR.

Os TECOR poden extinguirse polas seguintes causas:

a) Falecemento ou extinción da personalidade xurídica do titular.
b) Renuncia do titular.
c) Resolución administrativa asine recaída en procedemento sancionador.
d) Expiración do prazo polo que se tiver constituído ou prorrogado.
e) Perda da titularidade sobre a superficie mínima esixida
f) Inviabilidade do exercicio ordenado e sostible da actividade cinexética.
g) Constitución doutro réxime cinexético que determine a súa incompatibilidade coa subsistencia do TECOR
h) Por incumprimento grave das condicións ou prohibicións establecidas na correspondente autorización, logo de audiencia do interesado

Artigo 29. A facultade de exclusión.

1. Os titulares dos terreos que non cederon o dereito de aproveitamento cinexético de xeito expreso a favor do TECOR, conservan o seu pleno dereito a prohibir que se practique a caza nos devanditos terreos.

100% Ecolóxico

2. O exercicio da facultade de exclusión dun terreo para a práctica da caza, entenderase expresado de modo manifesto pola colocación de sinais perfectamente visibles, unhas doutras, que prohiban a entrada a estes, con carácter xeral ou para a práctica da caza, en particular, colocadas no perímetro ou nos accesos practicables do respectivo terreo.

Artigo 30. As Reservas de Caza.

1. Son Reservas de Caza aqueles espazos declarados por Decreto da Xunta de Galicia, por proposta da Consellería competente en materia de caza, en núcleos que presentan excepcionais posibilidades cinexéticas coa finalidade de promover, conservar, fomentar e protexer determinadas especies cinexéticas e os seus hábitats, subordinando o seu posible aproveitamento á devandita finalidade e, no seu caso, á crianza para repoboar de forma natural outros terreos cinexéticos.

2. A titularidade cinexética das Reservas de Caza corresponde á Xunta de Galicia. A súa administración corresponde á Consellería con competencia en materia de caza e a súa xestión cinexética á Dirección Xeral competente en materia de caza, que asegurará o seu aproveitamento racional a través dun Plan de Ordenación e de Plans Anuais de Aproveitamentos Cinexéticos.

3. A compensación á que teñan dereito os propietarios dos terreos pola privación do aproveitamento cinexético destes ao ser adscritos a unha reserva de caza, realizarase mediante un canon de compensación, consistente nunha cantidade económica ou unha cota de capturas ou accións cinexéticas equivalente.

4. Regulamentariamente establecerase o réxime organizativo e de funcionamento que incorporará, en todo caso, un director técnico e unha xunta consultiva na que estarán representados de forma equilibrada as persoas ou entidades con intereses afectados. Así mesmo, determinarase o procedemento de cálculo e repartición da compensación á que se refire o apartado anterior.

Artigo 31. Vedados de caza.

1. Os vedados de caza son aquelas superficies de terreo, integradas dentro dun TECOR, que constitúen un reservorio da fauna cinexética, para fomentar determinadas especies e protexelas da acción da caza, nos cales con carácter xeral prohíbese o exercicio da caza.

2. A superficie mínima destes espazos será a dun dez por cento da superficie total do TECOR, que poderá repartirse en varios espazos menores, que en ningún caso poderán ser dunha extensión menor ás 50 ha., cada un. A situación e condicións destes vedados haberán de ser a que resulte máis idónea para asegurar os obxectivos para os que se crean.

3. Os vedados cinexéticos poderán ser obxecto de xestión cinexética polo titular do TECOR de xeito tal, que o xefe territorial competente en materia de caza poderá autorizar a práctica de actividades cinexéticas cando estas sexan compatibles cos instrumentos de ordenación aplicables e faciliten a consecución dos obxectivos para os que o vedado foi creado.

Artigo 32. Os terreos cinexéticos deportivos.

1. Terán a condición de terreos cinexéticos deportivos aquelas áreas do territorio en que poida practicarse a caza de conformidade coa lexislación específica que regule as prácticas deportivas.

2. A federación de caza, as sociedades e as asociacións constituídas ao abeiro da lexislación do deporte poderán solicitar a declaración de terreo cinexético-deportivo, para practicar neste

100% Ecolóxico

a caza cun exclusivo carácter deportivo, exento de calquera ánimo de lucro. En ningún caso a actividade ou os seus resultados poderán ser obxecto de venda ou comercialización.

3. Os solicitantes deberán acreditar a titularidade cinexética do 75 % dos terreos e dispoñer de terreos continuos cuxa superficie mínima e máxima sexa de 50 e 250 hectáreas. A administración e xestión cinexética destes terreos realizarase directamente pola entidade titular, que informará periodicamente á Consellería competente na materia de caza, do calendario de probas, modalidades e calquera outros requisitos que se determinen regulamentariamente.

Artigo 33. As explotacións cinexéticas comerciais.

1. Para os efectos da presente Lei, terán a consideración de explotacións cinexéticas comerciais aquelas que se constitúan por empresas mercantís para o aproveitamento cinexético duns terreos.

2. As explotacións cinexéticas comerciais que se refiran a especies de caza menor deberán sempre ser abertas.

3. As explotacións cinexéticas comerciais que se refiran a especies de caza maior poderán ser abertas ou cercadas.

Artigo 34. Declaración dunha explotación cinexética comercial.

1. A declaración de Explotación Cinexética Comercial corresponde ao titular da Consellería competente en materia de caza, previa solicitude do interesado, acreditación da titularidade cinexética dos terreos que sirvan de base territorial a esta e presentación dun Plan de viabilidade empresarial da explotación cinexética. O titular da Consellería competente en materia de caza dispoñerá dun prazo de seis meses, contados a partir da presentación da solicitude, para resolver a petición e en todo caso o silencio será negativo.

2. A Consellería competente poderá denegar a solicitude por razóns debidamente motivadas, cando razóns de índole técnico, sanitario, biolóxico ou social así o recomenden.

3. Para autorizar unha explotación cinexética comercial é imprescindible contar coa titularidade cinexética da totalidade dos terreos, en superficie continua, sobre os que pretende constituírse. Cando estas autorizacións afecten a espazos naturais protexidos, o promotor haberá de presentar un proxecto para os efectos de que o órgano ambiental decida en cada caso, de forma motivada, se os devanditos proxectos han de someterse ou non a unha avaliación de impacto ambiental.

En todo caso, na documentación coa que se acredite o dereito ao desfrute do aproveitamento cinexético deberá constar expresamente o coñecemento dos fins e características deste tipo de espazos e o consentimento para a súa constitución dos titulares cinexéticos dos terreos ou un instrumento xurídico que acredite a titularidade propia do dereito de aproveitamento cinexético sobre os devanditos terreos.

4. Os cambios que se produzan na titularidade das explotacións cinexéticas haberán de ser autorizados polo titular da Consellería competente en materia de caza.

5. A superficie mínima para poder autorizar este tipo de explotacións é de cen hectáreas, se se dedican a caza menor, e de cincocentas hectáreas cando o obxecto da explotación sexa a caza maior.

6. O aproveitamento das explotacións cinexéticas comerciais rexerase, ademais de pola presente Lei, pola lexislación mercantil e civil que lle resulte aplicable.

100% Ecolóxico

7. Os titulares das explotacións cinexéticas comerciais haberán de elaborar anualmente un Plan Anual de Aproveitamento Cinexético. Regulamentariamente determinaranse o procedemento para a presentación e aprobación dos devanditos Plans.

8. Os titulares das explotacións cinexéticas deberán xustificar anualmente ante o órgano administrativo competente en materia de caza o cumprimento da ordenación cinexética vixente en cada momento e a realidade da súa actividade económica, mediante unha memoria económica e a acreditación das contas anuais.

9. A caza poderá exercitarse sobre animais procedentes de granxas cinexéticas ou doutros establecementos autorizados, tales como parques de voo, cercados de aclimatación, biótopos, etc., de conformidade cos plans establecidos e previamente aprobados pola Consellería competente en materia de caza.

10. Os titulares destas explotacións haberán de sinalizalas conforme á normativa regulamentaria, que para tal efecto se dite, e, en todo caso, están obrigados a sinalizar os terreos que se encontren dentro do perímetro da explotación e dos que non se dispoña de autorización expresa dos seus titulares, para o seu aproveitamento cinexético.

11. As explotacións cinexéticas comerciais estarán obrigadas á subscrición dun seguro de responsabilidade civil que cubra os riscos derivados da súa actividade.

12. Os titulares de explotacións cinexéticas comerciais deberán nomear un organizador para cada cazaría colectiva que se realice dentro do seu ámbito de actuación, que terá a condición de responsable da cazaría para os efectos do art.º 54.3 da presente Lei.

13. Por vía regulamentaria determinaranse as condicións ás que deberá suxeitarse a actividade das explotacións cinexéticas, así como o procedemento de extinción.

Artigo 35. Cercados.

1. Enténdese por cercado, para os efectos desta lei, o terreo que se encontre rodeado materialmente por muros, cercas ou valados, construídos co fin de impedir ou prohibir, o acceso ás persoas ou a animais alleos ou para evitar a saída dos propios.

2. Os terreos cercados clasifícanse nas seguintes categorías:

a) Cercados Cinexéticos.
b) Zonas de Aclimatación.

Artigo 36. Cercados Cinexéticos.

1. Os Cercados Cinexéticos son aquelas instalacións que están integrados dentro dun TECOR ou dunha explotación cinexética comercial e que se destinan a impedir o tránsito das especies cinexéticas de caza maior. O seu obxectivo non será albergar exemplares para o repoboación.

2. Os Cercados Cinexéticos poderán ser de aproveitamento e de protección, e o seu réxime virá determinado regulamentariamente.

3. Os Cercados Cinexéticos terán unha superficie mínima de 500 hectáreas e terán a consideración de explotación gandeira para os efectos da normativa reguladora de sanidade animal.

4. A construción dun Cercado Cinexético non exime o interesado da obriga de respectar as servidumes de paso ou de calquera outra natureza, xa sexan estas públicas ou privadas.

100% Ecológico

5. En ningún caso, o cerramento material do terreo poñerá en risco ou perigo ás persoas ou animais silvestres e procurase ser respectuoso co ámbito natural, dende o punto de vista do impacto ecolóxico.

6. Regulamentariamente desenvolverase o procedemento de autorización, as características e requisitos dos Cercados Cinexéticos así como os casos en que proceda a supresión destes co obxecto de promover maiores unidades de aproveitamento e mellorar as condicións de vida dos animais.

Artigo 37. Zonas de Aclimatación.

1. As Zonas de Aclimatación son aqueles terreos cercados, que están integrados dentro dun TECOR ou dunha explotación cinexética comercial, e que se destinan a impedir o tránsito das especies cinexéticas de caza maior e menor co único obxecto de servir a súa repoboación.

2. A instalación dunha Zona de Aclimatación non exime o interesado da obriga de respectar as servidumes de paso ou de calquera outra natureza, xa sexan estas públicas ou privadas.

3. En ningún caso, o cercado material da Zona de Aclimatación poñerá en risco ou perigo ás persoas ou animais silvestres e procurase ser respectuoso co ámbito natural, dende o punto de vista do impacto ecolóxico.

4. Regulamentariamente desenvolverase o réxime de autorización e funcionamento das Zonas de Aclimatación.

CAPÍTULO IV
O EXERCICIO DA CAZA NAS ZONAS DE SEGURIDADE

Artigo 38. As zonas de seguridade.

1. Son zonas de seguridade aquelas áreas nas que deban adoptarse medidas precautorias especiais co obxecto de garantir a integridade física e a axeitada protección das persoas e bens.

2. Considéranse zonas de seguridade:

a) As marxes e zonas de servidume, que se encontren cercadas, das vías e camiños de uso público e as vías férreas, ampliados nunha franxa de cincuenta metros de ancho a ambos os dous lados do peche.
b) As demais vías de circulación de uso público e as vías férreas non cercadas ampliadas nunha franxa a ambos os dous lados de cincuenta metros dende o eixe da vía de circulación.
c) O dominio público marítimo-terrestre e o dominio hidráulico, incrementado este último nunha franxa de 5 metros en cada unha das súas marxes.
d) Os perímetros dos núcleos urbanos e rurais e doutras zonas habitadas ampliado nunha franxa de cen metros en todas direccións.
e) Os perímetros das poboacións, edificios habitables illados, xardíns e parques públicos, áreas recreativas, zonas de acampada, recintos deportivos, fábricas e establecementos industriais, ampliados nunha franxa de cen metros, en todas direccións.
f) Calquera outro lugar que polas súas características sexa declarado como tal polo titular da dirección xeral competente en materia de caza.

3. Non obstante o previsto no apartado anterior, o titular da xefatura territorial correspondente da consellería competente en materia de caza, con carácter excepcional, e logo de petición dos titulares cinexéticos interesados, poderá autorizar a caza nas marxes das vías e camiños de uso público, así como nas canles e marxes dos ríos, regueiros e canles que atravesen terreos cinexéticos ou constitúan o límite entre os mesmos, se as condicións das mesmas permiten o exercicio seguro da caza ou situar os postos para os zapeos, ganchos e

100% Ecolóxico

montarias. A autorización entenderase concedida unha vez transcorran tres meses, dende que a solicitude tivese entrada no rexistro do órgano administrativo competente para resolver.
Nos sendeiros e camiños rurais pouco transitados, destinados ao paso a pé e ao uso agrícola ou forestal, poderase cazar sempre que as condicións de seguridade o permitan.
En todas as zonas de seguridade se prohibe circular con armas cargadas, usalas ou disparar en dirección a elas, salvo que se dispoña de autorización expresa para cazar nese terreo.

4. Nas resolucións que se diten para o efecto, se son afirmativas, fixaranse as condicións aplicables en cada caso para exercitar a caza baixo a responsabilidade dos titulares da autorización.

5. Calquera persoa física ou xurídica, pública ou privada, poderá solicitar, fundadamente, á Consellería competente en materia de caza a declaración como zona de seguridade dun determinado lugar. As devanditas zonas, en caso de ser declaradas así, deberán ser sinalizadas polo promotor, conforme se determine regulamentariamente.

CAPÍTULO V
ZONAS DE ADESTRAMENTO E DE CAZA PERMANENTE E A SINALIZACIÓN DOS ESPAZOS CINEXÉTICOS

Artigo 39. As zonas de adestramento de cans.

1. Co fin de que os cans de caza poidan ser adestrados, nos Plans de Ordenación Cinexética poderán delimitarse as zonas, épocas e condicións en que se poderán levar a cabo a devandita actividade.

2. A zona terá unha axeitada e doada delimitación e quedará separada dos núcleos habitados pola zona de seguridade, e igualmente quedará separada dos lindeiros do TECOR por unha distancia mínima de 500 m salvo que medie acordo entre os titulares dos TECOR lindantes.

3. As zonas de adestramento permanecerán vedadas durante a tempada hábil de caza, sen que poidan incluírse na superficie que o TECOR debe destinar a vedados de caza.

4. Non se poderá adestrar cans durante a época de maior sensibilidade na cría das especies silvestres, tanto cinexéticas coma non cinexéticas, presentes, na zona. Estas épocas determinaranse regulamentariamente.

5. O adestramento de cans para a caza regulárase regulamentariamente.

Artigo 40. Zonas de caza permanente

1. Son zonas de caza permanente aquelas partes integradas dentro do territorio dun tecor, que se reserven para a caza durante todo o ano, con excepción dos tres meses de maior sensibilidade para a cría das especies silvestres, nos que o exercicio da caza estará prohibido. Nestes espazos a caza realizarase sobre exemplares procedentes de soltas autorizadas.

2. Estas zonas deberán cumprir cos seguintes requisitos:

a) Deberán situarse en lugares nos que non se poña en risco as poboacións de especies silvestres.
b) Estarán perfectamente sinalizadas e os seus contornos delimitados.
c) Gardarán unha distancia de 500 metros dos lindeiros do TECOR.
d) Deberá incluírse no plan de aproveitamento cinexético.

Artigo 41. A sinalización dos espazos cinexéticos

100% Ecolóxico

1. Os titulares dos terreos cinexéticos sometidos a réxime especial están obrigados a sinalizar os seus límites, con carteis indicadores da súa condición cinexética, conforme ao que se determine regulamentariamente.

2. A Consellería competente en materia de caza está obrigada a sinalizar as zonas libres nas que estea permitida a caza.

3. Está prohibido destruír, alterar ou cambiar os sinais indicadores da condición cinexética dun terreo.

4. Regulamentariamente establecerase o réxime de aplicación á sinalización nos terreos cinexéticos.

TÍTULO III
A ORDENACIÓN E APROVEITAMENTO CINEXÉTICOS

Artigo 42. A ordenación da caza.

1. Os titulares dos TECOR deberán presentar obrigatoriamente un Plan de Ordenación Cinexético para un período mínimo de cinco anos redactado por técnico universitario competente, que, unha vez aprobado polo titular da xefatura territorial correspondente da consellería competente en materia de caza, se constituirá como norma de obrigado cumprimento, a partir da que se desenvolverá ordenadamente a actividade cinexética, dentro do marco dos períodos hábiles xerais.

2. Os titulares dos TECOR deberán presentar obrigatoriamente, dirixido aos servizos competentes da xefatura territorial correspondente da consellería competente en materia de caza e cunha antelación mínima de dous meses o comezo de cada tempada de caza, para a súa aprobación, un Plan Anual de Aproveitamento Cinexético que desenvolva as previsións contidas no Plan de Ordenación Cinexético para esa tempada. O titular da dita xefatura territorial disporá dun prazo dun mes para aprobalo. En defecto de resolución expresa no prazo indicado, non se entenderá aprobado.
Unha vez aprobado o Plan, será de obrigado cumprimento.

3. Os titulares de Explotacións Cinexéticas Comerciais deberán presentar obrigatoriamente, dirixido aos servizos competentes da xefatura territorial correspondente da consellería competente en materia de caza e cunha antelación mínima de dous meses ao comezo de cada tempada, para a súa aprobación, un Plan Anual de Aproveitamento Cinexético, para a nova tempada, conforme ao disposto no artigo 34º. 7 da presente Lei.

O titular da xefatura territorial correspondente disporá dun prazo dun més para aprobalo. En defecto de resolución expresa no prazo indicado o plan non se entenderá aprobado.

Unha vez aprobado o devandito Plan será de obrigado cumprimento.

Artigo 43. Plan de Ordenación Cinexético

1. O Plan de Ordenación Cinexético incluirá os datos do estado cinexético do TECOR, dentro do o cal deben figurar, polo menos, a definición e descrición das unidades de aproveitamento e inventario e a estimación dos parámetros poboacionais como abundancia e produtividade das especies obxecto de aproveitamento, así como unha avaliación da capacidade de carga do hábitat.

2. Incluiranse neste:

a) O establecemento dos obxectivos de ordenación, de acordo coa información recollida na fase de inventario.

100% Ecolóxico

b) A estimación da extracción sostible en función da evolución prevista das poboacións cinexéticas.

c) A zonificación da área, un sistema de seguimento da propia planificación e unha previsión de mecanismos correctores, con previsión do desaxuste a que se refire o art.º 44.3 da presente Lei.

d) As accións de conservación e/ou de recuperación das especies cinexéticas, así como, se procede, doutras especies silvestres.

e) As accións e modalidades complementarias tales como o adestramento de cans, a solta-captura e outras similares, desenvolvidas en espazo e tempo.

f) A xestión dos vedados de caza.

g) O estudo dos hábitats e das especies e a súa compatibilidade coa acción cinexética.

h) Calquera outro aspecto que regulamentariamente se determine.

Artigo 44. Plan Anual de Aproveitamento Cinexético.

1. Regulamentariamente determinarase o contido mínimo do Plan Anual de Aproveitamento Cinexético.

2. O incumprimento non xustificado do Plan Anual de Aproveitamento Cinexético poderá orixinar o inicio de expediente sancionador.

3. Cando por circunstancias non imputables ao titular do TECOR se orixinen desaxustes graves entre as previsións do Plan de Ordenación Cinexética ou do Plan Anual de Aproveitamento Cinexético e a realidade do aproveitamento cinexético, o titular da xefatura territorial correspondente da consellería competente en materia de caza poderá requirir o titular do TECOR para que no prazo de tres meses proceda á revisión do plan ou plans que se vexan afectados polo devandito desaxuste, podendo o devandito xefe territorial suspender a actividade cinexética en tanto non se aproben a revisión ou revisións que procedan.

4. Regulamentariamente determinaranse os criterios que determinen cando o desaxuste referido no apartado anterior poderá orixinar a obriga de revisión da ordenación cinexética dun TECOR.

Artigo 45. Desenvolvemento e execución da ordenación.

1. Antes da data que regulamentariamente se estableza, os titulares dos TECOR deberán entregar á Consellería competente en materia de caza unha Memoria que conteña os datos relativos ao desenvolvemento e execución do Plan Anual de Aproveitamento Cinexético e a súa adecuación ás previsións contidas no Plan de Ordenación Cinexético.

2. Sen prexuízo da Memoria a que se fai referencia no apartado anterior, os titulares dos TECOR están obrigados a comunicar á Consellería competente en materia de caza calquera dato que lles sexa requirido en relación ao desenvolvemento e execución do Plan de Ordenación Cinexética.

3. A non comunicación de datos poderá supoñer a denegación da aprobación do Plan Anual de Aproveitamento Cinexético da tempada seguinte a aquela da cal non se proporcionasen datos na forma legalmente establecida.

Artigo 46. Regulación da tempada anual de caza.

100% Ecolóxico

A Consellería competente en materia de caza, oído o Comité Galego de Caza, publicará anualmente, coa suficiente antelación, unha orde na que se determinarán as limitacións e épocas hábiles de caza das distintas especies, así como os réximes especiais necesarios e a normativa aplicable nos terreos cinexéticos.

Artigo 47. A xornada hábil de caza.

1. A xornada hábil de caza iniciarase unha hora antes da saída do sol e finalizará unha hora despois do seu ocaso, salvo autorización expresa en contrario.

2. A actividade cinexética considérase finalizada:

a) Cando se cobre a cota establecida. Non obstante, cando se advirta que unha peza quedou ferida poderase seguir o seu rastro, co fin de cobrala mentres dure a xornada hábil e coa arma descargada.

b) Cando se cometese unha infracción grave polos participantes que afecte ao desenvolvemento normal da cazaría e que, a xuízo dos axentes con competencia na vixilancia das cazarías, se estime conveniente dala por concluída.

c) Cando así o dispoña o responsable da cazaría.

TÍTULO IV
O EXERCICIO DA CAZA

CAPÍTULO I
O CAZADOR, REQUISITOS, LICENZAS E RESPONSABILIDADE

Artigo 48. Definición de Cazador.

1. É cazador quen exercita a acción de cazar, reunindo os requisitos legais para iso.

2. Os acompañantes, olladores, batedores ou auxiliares que asistan en condición de tales a calquera modalidade de caza non poderán cazar nin portar ningún tipo de armas.

3. Exceptúanse da prohibición, establecida no apartado anterior, aos secretarios que poderán portar armas enfundadas e aos batedores que poderán portar e utilizar armas brancas para o remate das pezas, nas montarías.

Artigo 49. Requisitos para o exercicio da caza.

1. Para poder practicar a caza é preciso cumprir os seguintes requisitos:

a) Ter catorce anos cumpridos. Para practicar a caza con armas, os menores de idade deberán ter a idade requirida pola normativa de armas e ir acompañados e vixiados por un maior de idade a unha distancia máxima de cincuenta metros.

b) Ser titular dunha licenza de caza en vigor.

c) Ter concertado un contrato de seguro de responsabilidade civil do cazador en contía mínima que se determine regulamentariamente que cubra os danos e prexuízos dimanantes do uso da arma e do exercicio da caza en xeral.
Para practicar a caza con arco, o seguro de responsabilidade civil do cazador deberá incluír expresamente o arco como arma de caza.

d) Portar o documento oficial acreditativo da identidade do cazador.

100% Ecolóxico

e) Levar consigo a licenza de armas e guía de pertenza, en caso de empregar armas, ou as correspondentes autorizacións que sexan esixibles no suposto de utilizar outros medios de caza, de conformidade coa lexislación sectorial aplicable.

f) Ter a autorización do titular do aproveitamento cinexético, se é o caso.

g) Calquera outro permiso ou autorización que por razón do lugar, dos métodos ou das especies esixise a Lei ou a normativa aplicable.

h) Non estar inhabilitado por resolución firme en vía administrativa ou por sentenza firme en vía xudicial, para practicar a caza ou para obter licenza de caza durante o prazo que dure a inhabilitación.

2. Durante o desenvolvemento da actividade de caza, o cazador deberá estar en posesión de cantos documentos, permisos ou autorizacións sexan esixidos nesta Lei.

Artigo 50. Licenzas. Vixencia e clases

1. A licenza de caza da Comunidade Autónoma é o documento persoal e intransferible que acredita a habilitación do seu titular para practicar a caza en Galicia. As licenzas de caza serán expedidas pola Consellería competente en materia de caza.

2. O menor de idade non emancipado que cumprise catorce anos, necesitará autorización escrita da persoa que legalmente o represente para obter a licenza de caza.

3. Regulamentariamente estableceranse os distintos tipos de licenzas, o seu prazo de validez e os procedementos de expedición destas.

4. A Comunidade Autónoma, no exercicio das súas competencias, poderá establecer convenios coas Administracións doutras Comunidades Autónomas, co fin de arbitrar procedementos que faciliten a obtención das respectivas licenzas de caza.
Os convenios de reciprocidade con outras Comunidades Autónomas para a obtención de licenzas, basearanse na equivalencia dos requisitos necesarios para obtelas.

5. Para obter por primeira vez a licenza de caza será necesario superar as probas que se determinen regulamentariamente.

6. Recoñeceranse como válidos para obter a licenza de caza de Galicia as licenzas de caza ou os certificados de aptitude expedidos por calquera outra Comunidade Autónoma, así como a documentación de caza equivalente aos cazadores estranxeiros, nos termos en que regulamentariamente se determine.

7. Os acompañantes,olladores, canceiros e secretarios non necesitarán licenza de caza nin seguro de responsabilidade civil.

8. Cando un cazador participe en campionatos e probas oficiais, non necesitará licenza.

Artigo 51. Das persoas Inhabilitadas para obter a licenza.

Non poderán obter a licenza nin terán dereito a renovación:

a) Os que non reúnan as condicións e requisitos que se establecen para a súa obtención.

b) Os inhabilitados para obtela en virtude de sentenza firme.

100% Ecolóxico

c) Os infractores da presente Lei ou normas que a desenvolvan, aos cales por resolución administrativa firme recaída no expediente sancionador instruído para o efecto se lles impuxese a sanción de inhabilitación ou retirada de licenza.

Artigo 52. Retirada e suspensión de licenza.

1. A licenza de caza poderá ser retirada por tempo determinado, como consecuencia dunha resolución firme en vía administrativa dun expediente sancionador, nos supostos establecidos na presente Lei. Nestes casos, o titular da licenza deberá entregar o documento acreditativo e absterse de solicitar unha nova, en tanto dure a inhabilitación.

2. A Consellería competente en materia de caza poderá suspender cautelarmente a licenza ao incoarse un expediente sancionador por falta grave ou moi grave.

3. En caso de retirada por sanción moi grave, para recuperar a licenza, o infractor deberá someterse ás mesmas probas de aptitude, que resulten necesarias para obter a licenza por primeira vez.

Artigo 53. Deberes do cazador.

1. Os animais obxecto de caza serán abatidos ou capturados nas condicións menos cruentas e dolorosas posibles. Para iso, os cazadores están obrigados a tomar as medidas oportunas para garantir o axeitado trato do animal, antes, durante, e mesmo tras a súa morte ou captura. En concreto o cazador, no exercicio da caza con armas, queda obrigado a:

a) Empregar munición e armas apropiadas e permitidas para procurar unha morte rápida e co menor sufrimento posible.
b) Disparar só cando sexa recoñecida a especie. A obriga do recoñecemento da peza esténdese ao sexo ou a idade cando a autorización de caza refira algo nestes extremos.
c) Procurar o cobramento das pezas mortas ou feridas e absterse de disparar ante situacións de imposible cobramento.
e) Proporcionar unha morte rápida e apropiada aos exemplares abatidos e feridos.
f) Dar un trato axeitado aos animais que participen na cazaría.

2. O cazador, tanto nos espazos cinexéticos coma nos traxectos de ida e volta destes queda obrigado a facilitar a acción dos axentes encargados de inspeccionar a actividade cinexética.

3. O cazador está obrigado a coñecer as peculiaridades da arma e munición empregada en canto ás prestacións e alcance destas, absténdose de disparar cando a traxectoria efectiva de impacto da munición empregada poida poñer en perigo as persoas, animais ou bens. Así mesmo, está obrigado a descargar a arma ante a presenza próxima de persoas alleas á caza, así como nos momentos de descanso ou reunión entre os cazadores.

Artigo 54. A responsabilidade dos cazadores.

1. Os cazadores serán responsables das contravencións á presente Lei polos seus actos individuais, incluído o cumprimento das instrucións que para o bo desenvolvemento da cazaría lles dese o responsable da cazaría cando participen en modalidades colectivas.

2. Todo cazador estará obrigado a indemnizar polos danos e prexuízos que ocasione por consecuencia do exercicio da caza, agás cando o feito causante fose debido a culpa ou neglixencia do prexudicado ou por causas de forza maior.

3. O responsable da cazaría, con carácter xeral, responde do cumprimento dos requisitos e medidas concernentes á preparación e desenvolvemento daquelas, especialmente no que se refire á identificación e aptitude dos participantes, colocación dos cazadores nos seus postos e adopción das medidas de seguridade necesarias para o desenvolvemento da actividade.

100% Ecolóxico

4. A mesma consideración que os responsables das cazarías terán os organizadores nomeados polos titulares das explotacións cinexéticas no desenvolvemento da súa actividade.

5. Os titulares dos TECORES serán en todo caso, responsables da obtención das autorizacións necesarias para o exercicio da caza dentro de ámbito de actuación.

Artigo 55. A responsabilidade patrimonial polos danos que causan as especies cinexéticas.

1. A responsabilidade polos danos causados polas especies cinexéticas que irrompen nas vías de circulación rexerase polo disposto na lexislación de tráfico.

2. Os titulares dos aproveitamentos cinexéticos, en terreos suxeitos réxime cinexético especial, responderán polos danos, que causen as especies cinexéticas, que procedan dos devanditos terreos.

3. A Consellería competente en materia de caza responderá polos danos agrarios, causados polas especies cinexéticas procedentes dos terreos de aproveitamento cinexético común, TECOR autonómicos da súa administración, reservas de caza, refuxios de fauna e calquera outro terreo nos que a administración e xestión correspondan á devandita consellería.

4. A Xunta de Galicia, no exercicio das competencias que lle son propias, constituirá un Fondo de Corresponsabilidade para contribuír á prevención e á compensación dos danos que causan as especies cinexéticas nas explotacións agrarias. O devandito fondo nutrirase coas achegas económicas da Administración Autonómica, provenientes das taxas que proceden da actividade cinexética.

Artigo 56. A seguridade nas cazarías

1. Sempre que se avisten persoas ou grupos de persoas alleos á cazaría que marchen en sentido contrario ou que exista perigo de que se crucen entre elas, será obrigatorio para todas descargar as súas armas cando se encontren a menos de cincuenta metros uns doutros e mentres se manteñan de fronte respecto ao outro grupo.

2. Nas modalidades colectivas de caza que se organicen prohíbese ter cargadas as armas antes de chegar á postura ou despois de abandonala, e non poderán dispararse as armas ata tanto non se dese o sinal convido para iso, nin o facer despois que se dese por rematada a cazaría, cuxo momento e forma deberá sinalarse polo responsable da cazaría en forma axeitada.

3. Nas montarías e batidas colocaranse os postos de forma que queden sempre desenfilados ou protexidos dos disparos dos demais cazadores, procurando aproveitar, para tal efecto, os accidentes do terreo. En todo caso, cada cazador queda obrigado a establecer acordo visual e verbal cos máis próximos para sinalar a súa posición.

4. Prohíbese o cambio ou abandono dos postos polos cazadores e os seus auxiliares durante a cazaría, agás nas batidas, debendo facelo unicamente coa autorización do responsable desta.

5. Nos olleos de caza menor e nas tiradas de aves autorizadas, os postos deberán quedar á vista uns doutros sempre que se encontren ao alcance dos disparos. Se a distancia de separación é inferior a cincuenta metros, será obrigatoria a colocación de pantallas a ambos os dous lados de cada posto á altura conveniente para que queden a cuberto os postos inmediatos.

6. Nas batidas, montarías e zapeos de raposo, todos os participantes deberán levar obrigatoriamente elementos reflectantes ou pezas de alta visibilidade que permitan ou favorezan a mellor visualización do cazador.

100% Ecolóxico

7. O responsable da cazaría colectiva deberá adoptar as medidas de seguridade indicadas e calquera outra complementaria ás anteriores, que se deriven da especificidade do lugar ou cazaría concreta, debendo poñer estas en coñecemento de todos os participantes e sendo de obrigado cumprimento para estes.

8. Nas montarías e batidas será obrigatorio sinalizar os camiños, que se internen na zona onde se desenvolva a actividade, na forma en que se determine regulamentariamente.

9. Prohíbese a caza baixo a influencia de estupefacientes, alcohol, substancias psicotrópicas ou calquera outra droga que poida alterar ou altere sensiblemente as facultades normais do cazador pola súa capacidade de reacción.
Os cazadores que sexan sorprendidos cazando con síntomas de encontrarse baixo a influencia de estupefacientes, alcohol, substancias psicotrópicas ou calquera outra droga deberán someterse ás oportunas probas de detección, cando sexan requiridos para iso polos membros dos corpos e forzas de seguridade do Estado. Por vía regulamentaria determinaranse o procedemento, as dilixencias a levar a cabo e, en xeral, as regras a que deberá axustarse esta actuación.

10. Regulamentariamente poderán sinalarse as medidas que preceptivamente deberán ser aplicadas naqueles casos e circunstancias en que a seguridade dos cazadores e dos seus colaboradores aconsellen a adopción de precaucións.

Artigo 57. Uso e tenza de cans de caza.

1. Os donos de cans utilizados para a práctica da caza quedarán obrigados a cumprir as prescricións xerais que sobre tenza, matriculación e vacinación diten as autoridades competentes.

2. A práctica da caza con axuda de cans só poderá realizarse en terreos onde por razón de época, especie e lugar estea o cazador facultado para facelo. Este será responsable das accións daqueles en canto se vulnere a presente Lei ou as normas que se diten para a súa aplicación; en todo caso evitará que danen ás crías ou aos niños.

3. Os que practiquen a caza con can, aínda que non porten armas ou outros medios para cazar, precisan estar en posesión da licenza de caza correspondente.

4. Para o emprego de rehalas será necesario estar en posesión de licenza expedida polo organismo competente; para tales efectos considerarase rehala toda agrupación composta entre 15 e 25 cans do mesmo propietario. O solicitante deberá acreditar previamente a posesión da correspondente autorización como núcleo zoolóxico. O contido e modelo da licenza especial para rehalas establecerase mediante orde da Consellería competente en materia de caza.

5. Os que transiten por terreos cinexéticos acompañados de cans baixo a súa custodia estarán obrigados a impedir que estes persigan ou danen ás pezas de caza, ás súas crías e aos niños. Cando os cans se afasten da persoa que vai ao seu coidado máis de 100 metros, en zonas abertas desprovistas de vexetación, aínda permanecendo á vista desta, ou máis de 50 metros, en zonas onde a vexetación existente sexa susceptible de ocultar ao animal do seu coidador, considerarase que os cans vagan fóra do control deste polo que será responsable da correspondente infracción, que terá distinta graduación segundo se produzan os feitos durante a tempada hábil de caza ou fóra dela.

CAPÍTULO II
AS ARMAS, MUNICIÓNS E DISPOSITIVOS AUXILIARES

100% Ecolóxico

Artigo 58. Armas.

A tenza e o uso de armas rexeranse pola súa lexislación específica.

Artigo 59. Armas prohibidas para o exercicio da caza.

1. Quedan prohibidos os seguintes tipos de armas para o exercicio da caza:

a) Armas accionadas por aire e outros gases comprimidos.
b) Armas de fogo automáticas ou armas semiautomáticas cuxo cargador poida conter máis de dous cartuchos.
c) Armas de inxección anestésica.
d) Armas de fogo curtas e armas de guerra.
e) Armas de fogo longas raiadas de calibre 5,6 milímetros, de percusión anular.
f) Aquelas cuxo uso estea prohibido conforme á normativa de armas vixente.
g) Armas que dispoñan de mira telescópica, agás para as modalidades de caza maior.
h) Armas ou medios que precisen de autorización especial sen estar en posesión do correspondente permiso.

2. Queda prohibido o transporte en calquera tipo de vehículo de armas desenfundadas cargadas ou descargadas ou calquera outro medio de caza listo para o seu uso en calquera época do ano.

Artigo 60. Municións

1. Queda prohibida a tenza e o uso de cartuchos con munición de postas, entendéndose por postas os proxectís introducidos nos cartuchos cuxo peso unitario sexa igual ou superior a dous gramos e medio ou cuxo diámetro sexa igual ou superior a catro milímetros e medio.

2. No exercicio da caza menor, queda prohibido o emprego e tenza de munición de bala, salvo autorización expresa.

3. No exercicio da caza maior, queda prohibido o emprego e tenza de munición de cartuchos con munición de perdigón, entendéndose por perdigóns os proxectís introducidos nos cartuchos cuxo peso unitario sexa inferior a dous gramos e medio e cuxo diámetro sexa inferior a catro milímetros e medio.

4. Queda prohibida a tenza e o emprego de cartuchos con perdigóns de chumbo no exercicio da caza nas zonas húmidas, incluídas na Lista do Convenio de Ramsar relativo a humedais de importancia internacional.

5. Queda prohibido o abandono dos cartuchos baleiros, vaíñas ou calquera outro resto ou material utilizado durante a práctica da actividade cinexética, así como calquera outro residuo usado nas prácticas cinexéticas.

6. Queda prohibido o uso de balas explosivas.

7. Queda prohibido o uso de calquera tipo de bala, cartucho ou proxectil que fose manipulado con posterioridade á súa fabricación.

8. Regulamentariamente poderase prohibir o uso de calquera outro tipo de munición non salientada neste artigo.

Así mesmo, regulamentariamente especificaranse as medidas de seguridade que debe adoptarse no uso das armas de fogo na práctica da caza.

Artigo 61. Dispositivos Auxiliares.

100% Ecolóxico

Quedan prohibidos os seguintes dispositivos auxiliares no exercicio da caza:

a) Silenciadores.
b) Dispositivos de mira dos que forme parte un convertedor ou un amplificador electrónico de luz para tiro nocturno.
d) O láser ou calquera outro dispositivo que sinalice o branco.
e) Outros dispositivos que regulamentariamente se establezan.

Artigo 62. Outros instrumentos, medios e procedementos de caza prohibidos.

1. Queda prohibido con carácter xeral a tenza, utilización e comercialización de todos os procedementos masivos ou non selectivos para a captura ou morte de exemplares de especies cinexéticas animais, así como daqueles que poidan causar localmente a desaparición ou turbar gravemente a tranquilidade das poboacións dunha especie cinexética. Para estes efectos, enténdese que un instrumento, medio ou procedemento de caza é non selectivo cando o seu emprego fose susceptible de causar a captura ou morte indiscriminada de exemplares de diversas especies.

2. Así mesmo, quedan prohibidos:

a) O emprego e tenza de todo tipo de gases, substancias velenosas, tranquilizantes, atraentes ou repelentes, ou produtos para crear olor e os explosivos.

b) O emprego de reclamos de animais, vivos, mortos ou naturalizados, así como todo tipo de reclamos eléctricos, incluídas as gravacións sen autorización expresa ou en contra das disposicións establecidas nesta.

c) O emprego de lume e tenza de aparatos electrocutantes ou paralizantes capaces de matar ou atordar.

d) O emprego para a caza de faros, lanternas, espellos e outras fontes luminosas artificiais. Exceptúase esta prohibición nas esperas nocturnas, nas que poderán utilizarse os devanditos elementos co fin de potenciar a seguridade da actividade cinexética.

e) O emprego de lazos, anzois, trampas, cepos, costelas, perchas, fosos, nasas ou alares, arbolillo, varetas, rametas, barracas ou paranys, e outro tipo de trampas non selectivas nas súas condicións de emprego.

f) O emprego e tenza de todo tipo de artefactos que requiran para o seu uso o funcionamento de mallas, redes abatibles, redes néboa ou verticais ou redes de canón.

g) Todo tipo de medios ou métodos que impliquen o uso de liga, pegamentos ou produtos similares.

h) O emprego de aeronaves de calquera tipo, de vehículos terrestres motorizados e de embarcacións en movemento, como lugares dende onde realizar os disparos, salvo autorización expresa.

i) Abrir portelos en cercas ou valados ou construír artificios, trampas, barreiras ou calquera outro dispositivo que sirva ou poida servir para beneficiarse da caza.

j) Os cercados electrificados

3. Quedan prohibidos os cercados con mallas que non permitan o libre tránsito das especies silvestres, con excepción das especies cinexéticas de caza maior, agás cando a súa utilización se realice nas Zonas de Aclimatación definidas no art.º 37 e nos biótopos artificiais.

100% Ecológico

CAPÍTULO III
PROTECCIÓN DAS PEZAS DE CAZA E AUTORIZACIÓNS ESPECIAIS

Artigo 63. Protección e conservación das especies de caza.

1. Con carácter xeral prohíbese, salvo autorización excepcional:

a) Cazar ou estar en posesión de pezas de caza vivas ou mortas cuxa procedencia non poida xustificarse nos períodos de vedas que se establezan na correspondente disposición xeral de vedas.

b) Cazar nos chamados días de fortuna; entendendo estes como aqueles nos que como consecuencia de incendios, nevadas, epizootias, inundacións, secas ou outras causas, as pezas de caza se ven privadas das súas facultades normais de defensa ou obrigadas a concentrarse en determinados lugares.

c) Cazar cando pola néboa, nevadas, fumes ou outras causas se reduza a visibilidade de forma que poida resultar perigoso para as persoas ou os seus bens. En todo caso, prohíbese cazar cando a visibilidade sexa inferior a 250 metros.

d) Cazar fóra do período comprendido entre unha hora antes da saída do sol e unha hora despois do seu ocaso, agás nas modalidades de caza para as que regulamentariamente se establezan períodos diferentes.

e) Cazar en liña de retranca en caza maior facendo uso de armas de fogo.

f) Portar armas de caza desenfundadas ou dispostas para o seu uso cando se circule polo campo en época de veda ou día non hábil para a caza, cando se careza da autorización administrativa correspondente.

g) Calquera práctica que tenda a atraer ou espantar a caza en terreos alleos ou zonas protexidas.

h) Cazar aproveitándose do traballo da maquinaria agrícola ou forestal.

i) Cazar crías ou as femias seguidas de crías.

j) Cazar en montarías ou batidas en postos interiores a menos de 200 metros de cerramentos cinexéticos coñecibles.

k) Cazar con furón.

l) Cazar a cabalo, salvo no exercicio da cetraría.

m) Cazar pombas nos seus bebedoiros habituais ou a menos de 1000 metros dun pombal debidamente sinalizado.

n) Destruír ou danar instalacións destinadas á protección e fomento da caza.

2. Prohíbese a introdución de fauna alóctona salvo nos cercados de caza maior. O propietario de exemplares de fauna alóctona cuxa introdución fose previamente autorizada estará obrigado na forma e prazos que se determine regulamentariamente a comunicar a fuga de exemplares procedentes de establecementos de cría, domicilios ou comercios.

100% Ecolóxico

3. Prohíbese a manipulación xenética de especies cinexéticas destinadas para a súa liberación no medio natural, salvo autorización expresa do titular da dirección xeral competente en materia de caza.

Artigo 64. Autorizacións especiais.

1. Poderán quedar sen efecto as prohibicións previstas nesta Lei, logo de autorización da Dirección Xeral competente en materia de caza, cando concorra algunha das circunstancias seguintes:

a) Cando da súa aplicación se derivasen efectos prexudiciais para a saúde e seguridade das persoas.
b) Cando da súa aplicación se derivasen efectos prexudiciais para especies protexidas.
c) Para previr prexuízos importantes aos cultivos, o gando, os bosques, a propia caza, a pesca ou a calidade das augas.
d) Para combater enfermidades ou epizootias que afecten ás especies cinexéticas.
e) Cando sexa necesario por razón de investigación, educación, repoboación ou reintrodución, ou cando se precise para a cría en catividade.
f) Para previr accidentes en relación coa seguridade aérea.

2. A autorización administrativa a que se refire o apartado anterior deberá ser motivada e especificar:

a) O obxecto ou razón da acción.
b) A especie ou especies a que se refira.
c) Os medios, os sistemas ou métodos a empregar e os seus límites, así como o persoal cualificado, no seu caso.
d) As condicións de risco e as circunstancias de tempo e lugar.
e) Os controis que se exercerán, se é o caso.

3. A utilización dun medio ou método autorizado farase de forma proporcionada á fin que se persiga.

4. Se por razóns de urxente necesidade non puidese obterse a previa autorización administrativa en calquera dos supostos citados, darase conta inmediata da acción realizada á xefatura territorial competente en materia de caza, que abrirá un período de información previa para determinar a urxencia alegada e a xustificación do medio empregado, podendo, como resultado das devanditas actuacións informativas, ordenar a incoación do correspondente procedemento sancionador.

CAPÍTULO IV.
MODALIDADES DE CAZA

Artigo 65. Modalidades de Caza.

1. As modalidades autorizadas para a caza maior son as seguintes:

a. Montaría: consiste en bater con axuda de cans unha mancha ou extensión de monte pechada por cazadores distribuídos en armadas e colocados en postos fixos. Neste caso os batedores só poderán portar armas brancas para o remate das pezas. O número de cazadores en postos será entre 20 e 50 e o de cans, ata 5 rehalas.
b. Batida: É unha modalidade de caza colectiva para a caza maior e a caza do raposo, na que participarán un mínimo de 10 cazadores e un máximo de 30 en postos, que poden variarse durante o desenvolvemento da actividade. Poderanse utilizar ata 30 cans, en dous grupos como máximo, sen prexuízo dunha posterior confusión. Os cans poden ser acompañados por cazadores, no exercicio da caza. Nesta modalidade non hai auxiliares de

100% Ecolóxico

caza. A acción consistente no rastrexo polos cazadores da zona da batida con cans atraillados para localizar o encame das pezas considérase acción preparatoria da caza.

c. Rececho: consiste en que o cazador, co ánimo de abatela, busca a peza con axuda dun garda ou dun guía.

d. Agardo ou espera: consiste en que o cazador espera apostado nun lugar a que a peza acuda espontaneamente a el.

2. As modalidades autorizadas para a caza menor son as seguintes:

a. En man: consiste nun grupo de cazadores que, con ou sen a axuda de cans, colocados en liña e separados entre si por unha distancia variable, avanzan cazando nun terreo.

b. Tobo: técnica de caza utilizada para a caza do raposo, nos seus lugares de refuxio, baseada no traballo dos cans especializados na persecución e acoso a esta especie nas súas tobeiras ou refuxios subterráneos.

c. Olleo: consiste en bater un determinado terreo por olladores sen cans para que a caza pase por unha liña de cazadores apostados en lugares fixos.

d. Ao salto: consiste en que o cazador en solitario ou con can, percorre o terreo para disparar sobre as pezas de caza que encontre.

e. Ao paso ou en posto fixo ou espera: consiste en que o cazador, dende un posto fixo, espera a que as pezas pasen polo lugar ou acudan a el espontaneamente ou con axuda de cimbeles.

f. Zapeo: Modalidade usada exclusivamente para o coello e o raposo, consistente en bater un determinado terreo por cazadores con ou sen axuda de cans, para que os coellos ou raposos escorrentados pasen por onde están apostados os outros cazadores do grupo. O número máximo de cazadores nos postos deberá ser inferior a 10.

3. As modalidades autorizadas para a caza maior ou menor indistintamente son as seguintes:

a. Caza con arco: é a que se realiza con este método de captura. Só se permite esta modalidade de caza en terreos cinexéticos sometidos a réxime especial, que a incluísen entre as modalidades de caza autorizadas.

b. Cetraría: entenderase por cetraría a modalidade de caza que utiliza as aves rapaces mantidas en cativiade, para o seu uso como medio de caza.

4. Regulamentariamente determinaranse as condicións e requisitos para a práctica das modalidades de caza.

5. Regulamentariamente poderanse definir e autorizar modalidades de caza diferentes ás previstas no presente artigo.

Artigo 66. Competicións cinexéticas.

1. Teñen a consideración de competicións cinexéticas as probas cualificadas como tales pola Federación Galega de Caza, cuxa práctica haberá de ser conforme ás disposicións da presente Lei e as súas normas de desenvolvemento.

2. As competicións cinexéticas só poderán realizarse en terreos cinexéticos sometidos a réxime especial e previa autorización do titular da xefatura territorial correspondente da consellería competente en materia de caza cando o ámbito sexa unha provincia e o director xeral competente en materia de caza cando o ámbito sexa autonómico.

3. Con carácter especial os órganos citados no apartado anterior poderá autorizar competicións fóra do período hábil de caza.

Artigo 67. A caza con fins científicos.

100% Ecolóxico

1. Cando existan razóns de orde técnica ou científico que o aconsellen, o titular da xefatura territorial correspondente da consellería competente en materia de caza poderá capturar ou autorizar a càptura de determinados exemplares da fauna cinexética.

2. As autorizacións conterán polo menos as seguintes especificacións:

a) A finalidade da actividade cinexética e o destino das especies obxecto de captura.
b) As especies e número de exemplares que poden ser obxecto de captura.
c) Días e horas hábiles para a caza.
d) Métodos ou medios autorizados.
e) Terreos nos que pode practicarse a caza científica.
f) Prazo polo que se outorga a autorización.

3. Finalizado o prazo concedido para a caza científica, as persoas autorizadas deberán presentar ante o órgano autorizante memoria descritiva do desenvolvemento da actividade, con expresión dos días e horas nos que se desenvolveu, medios de captura utilizados, número de exemplares capturados por especies e conclusións da experiencia científica.

CAPÍTULO V
A VIXILANCIA E O COIDADO DA CAZA

Artigo 68. A vixilancia da actividade cinexética

1. A vixilancia da actividade cinexética e o cumprimento dos preceptos da presente Lei serán desempeñados polos axentes facultativos ambientais dependentes da Consellería competente en materia de caza, e polos demais corpos e institucións da Administración Pública que, con carácter xeral, teñan encomendadas funcións de custodia dos recursos naturais.

2. No exercicio das súas funcións, os axentes facultativos ambientais terán a consideración de axentes da autoridade e como tales poderán solicitar a exhibición da documentación obrigatoria para o exercicio da caza, así mesmo poderán examinar, ocupar e reter, cando proceda, as pezas cobradas e os medios de caza empregados.

3. Os axentes da autoridade, no exercicio das funcións de vixilancia, inspección e control poderán:

a) Acceder e entrar libremente, en calquera momento e sen previo aviso, en todo tipo de terreos e instalacións suxeitos a inspección e a permanecer neles, con respecto, en todo caso, á inviolabilidade do domicilio. Ao efectuar unha visita de inspección, deberán comunicar a súa presenza á persoa inspeccionada ou ao seu representante, a menos que considere que a devandita comunicación poida prexudicar o éxito das súas funcións.

b) Proceder a practicar calquera dilixencia de investigación, exame ou proba que consideren necesaria para comprobar que as disposicións legais se observan correctamente.

c) Tomar ou sacar mostras de substancias e materiais, realizar medicións, obter fotografías, vídeos, gravación de imaxes, e levantar esbozo e planos, sempre que se notifique ao titular ou ao seu representante, salvo casos de urxencia, nos que a notificación poderá efectuarse con posterioridade.

4. Calquera cidadán poderá solicitar a intervención dos axentes da autoridade cando detecte actuacións prohibidas ou advirta circunstancias perigosas para a fauna silvestre.

Artigo 69. Os gardas de caza.

1. Os tecores poderán dotarse de vixilancia privada para o coidado e control da actividade cinexética. A función de vixilancia poderá ser individual ou compartirse

100% Ecolóxico

entre varios tecores. Pode desempeñarse con persoal propio ou por medio de empresas.

2. Para acceder á condición de garda de caza deberanse cumprir os seguintes requisitos:

a) Ser maior de idade.
b) Non ter sido condenado por resolución firme por infracción á normativa relacionada co medio ambiente.
c) Superar as probas de aptitude establecidas para o efecto.

3. Os gardas de caza serán nomeados polo titular da dirección xeral competente en materia de caza.

4. A condición de garda de caza habilita para realizar nos terreos cinexéticos as seguintes funcións:

a) Vixilancia da caza e dos seus hábitats.
b) Colaboración na execución e seguimento dos plans de ordenación e de aproveitamento cinexéticos e, en particular, na práctica da caza selectiva e no control de poboacións.
c) Cantos outros labores a favor da caza puideran encomendárselle.

5. O exercicio da súa actividade está restrinxido ao ámbito territorial dos terreos cinexéticos para os que fosen contratados, sendo incompatible co exercicio da actividade cinexética nestes. Aos gardas de caza non lles está permitido o exercicio da caza durante o exercicio das súas funcións.

6. Os gardas de caza, colaborarán coas forzas e corpos de seguridade do Estado e cos axentes facultativos ambientais de Galicia, para o efectivo cumprimento da normativa cinexética dentro do territorio desta Comunidade Autónoma.

7. Para exercer as súas funcións deberán estar contratados polos titulares de terreos cinexéticos, polas súas asociacións ou federacións, sendo necesario poñer en coñecemento do Servicio Provincial competente en materia de caza, a formalización dos contratos.

8. O incumprimento das súas funcións producirá a cancelación da habilitación, que será acordada polo Director Xeral competente en materia de caza, en resolución motivada e previa audiencia do interesado.

9. Os gardas de caza, no exercicio das súas funcións, deberán portar a documentación que os acredite como tales, e no seu caso, facer uso do uniforme e distintivos previstos que se determinen regulamentariamente. Os gardas de caza da Comunidade Autónoma de Galicia terán o mesmo uniforme e distintivo do cargo en todo o territorio de Galicia.

10. De toda incidencia que poida ser grave ou resultar de interese para o mellor coñecemento e conservación da natureza, o garda de caza elevará un parte ao titular do terreo cinexético, quen, se é o caso, o poñerá a disposición da Administración competente.

TÍTULO V AS ENTIDADES COLABORADORAS E OS ÓRGANOS CONSULTIVOS

Artigo 70. As entidades colaboradoras.

1. Consideraranse entidades colaboradoras aquelas que realicen accións en favor da riqueza cinexética, a conservación das especies e o seu hábitat e o seu ordenado aproveitamento, ademais ou indistintamente das que lles correspondan, se é o caso, como titulares de terreos de réxime cinexético especial.

100% Ecolóxico

2. Serán declaradas polo titular da dirección xeral competente na materia e regulamentariamente determinaranse os requisitos necesarios para a obtención da condición de entidade colaboradora, así como os seus beneficios e obrigas.

Artigo 71. Os órganos consultivos e asesores.

1. A función de asesoramento á Administración e de representación das organizacións de cazadores e outros grupos vinculados á caza no aproveitamento cinexético realizarase a través do Comité Galego de Caza e os comités provinciais de caza.

2. Ambos os dous comités, de carácter consultivo, analizarán e farán proposta de cantas materias sexan de interese para a caza, no seu respectivo ámbito territorial, e de modo particular, debaterán sobre as propostas de ordes xerais de vedas, os expedientes de declaración dos TECOR e calquera outra cuestión de interese cinexético.

3. A composición dos comités de caza, incluirá no seu ámbito unha representación ampla das entidades relacionadas co mundo da caza e das administracións públicas.

4. Regulamentariamente determinaranse a composición e funcións do Comité Galego de Caza e dos comités provinciais de caza.

Artigo 72. A Xunta de Homologación de Trofeos de Caza.

1. A Xunta de Homologación de Trofeos de Caza é un órgano adscrito á Consellería competente en materia de caza cuxa función principal é a homologación dos trofeos de caza, conforme ás fórmulas e baremos establecidos polos organismos nacionais e internacionais.

2. A súa composición e réxime de funcionamento determinarase regulamentariamente.

TÍTULO VI
RÉXIME SANCIONADOR

CAPÍTULO I
ACTUACIÓNS PREVIAS

Artigo 73. As denuncias dos axentes da autoridade.

Nos procedementos sancionadores que se instrúan con ocasión de infraccións tipificadas na presente Lei, as denuncias formuladas polos axentes da autoridade, que presenciasen os feitos, acompañadas dos elementos probatorios dispoñibles e previa ratificación, sempre que exista unha petición ao respecto do inculpado sobre extremos concretos desta, constituirán base abondo, salvo proba en contrario, para adoptar a resolución que proceda.

CAPÍTULO II
MEDIDAS PROVISIONAIS

Artigo 74. Medidas provisionais.

1. Antes da iniciación do procedemento sancionador o órgano competente para inicialo, ou, no seu caso, os axentes da autoridade, poderán adoptar as medidas de carácter provisional que xulguen necesarias, incluídos os comisos e incautacións das armas, útiles, instrumentos, substancias e precinto de vehículos ou embarcacións empregados para a comisión dalgún dos feitos tipificados como infraccións graves ou moi graves.

2. As medidas provisionais do apartado anterior deberán ser confirmadas, modificarse ou levantarse no acordo de iniciación do procedemento, que deberá efectuarse dentro dos 15 días seguintes á súa adopción. En todo caso, as mencionadas medidas quedarán sen efecto,

100% Ecolóxico

se non se inicia o procedemento no devandito prazo ou cando o acordo de iniciación non conteña un pronunciamento expreso acerca destas.

3. Unha vez iniciado o procedemento sancionador, o instrutor do procedemento ou o órgano competente para resolvelo, poderá adoptar, de oficio ou a instancia de parte, mediante acordo motivado, as medidas preventivas que xulgue oportunas para asegurar a eficacia da resolución que puidese recaer, se existen elementos de xuízo abondo, incluída a suspensión preventiva da licenza de caza nos casos de presunta comisión dunha infracción grave ou moi grave.

4. Na resolución do procedemento sancionador o órgano competente determinará o destino definitivo das armas, útiles, instrumentos, substancias ou outros elementos comisados, que deberá axustarse as seguintes prescricións:

a) Cando o seu uso fose declarado como ilícito, serán destruídos, levantándose a correspondente acta.

b) Cando o seu uso fose declarado lícito depositaranse na Consellería competente en materia de caza para dirixilo a algún dos destinos que se fixen na resolución do procedemento: devolución, rescate ou venda en pública poxa.

Artigo 75. Comisos.

1. Toda infracción administrativa moi grave, en materia de caza, levará consigo o comiso da caza, viva ou morta, que fose ocupada ao infractor, independentemente da súa cualificación como pezas de caza, así como de cantas artes, medios ou animais, vivos ou mortos, que, de forma ilícita, servisen para cometer o feito. Aos bens ocupados daráselles o destino que se sinale regulamentariamente.

2. As pezas capturadas que se encontren vivas e con posibilidade de seguir vivindo serán postas en liberdade e devoltas ao seu medio natural unha vez adoptadas as medidas necesarias para a súa correcta identificación, se iso fose preciso. Ás pezas que estiveran feridas proporcionaránselles os coidados necesarios para a súa recuperación. Os exemplares mortos serán entregados en centros de beneficencia.

3. Cando se trate de cans ou aves de cetraría vivos cuxa tenza estivese autorizada, o axente da autoridade interviniente poderá proceder ao seu comiso e posterior traslado a un centro zoolóxico.

4. A caza morta útil para o consumo será entregada nun centro benéfico.

5. Os trofeos serán postos a disposición da xefatura territorial competente en materia de caza.

6. En todos os casos o axente denunciante expedirá recibo do comisado ao denunciado, no que constará o seu destino e posta a disposición da autoridade correspondente.

Artigo 76. Retirada e devolución de armas.

1. O axente da autoridade denunciante procederá á retirada das armas e do seu correspondente guía, só naqueles casos en que fosen utilizadas para cometer a presunta infracción, por disparo directo, despois de producir a morte de animais non cazables ou o seu uso en lugar ou tempo non autorizados. En todo caso, darase recibo en que conste a clase, marca, número e posto da Garda Civil onde quedará depositada.

100% Ecolóxico

2. O uso ou tenza durante o exercicio da caza de armas ou medios non autorizados dará lugar á súa retirada polo axente denunciante. As armas serán depositadas no posto da Garda Civil máis próximo a onde se producisen os feitos denunciados.

3. A negativa á entrega da arma ou medios, cando o presunto infractor sexa requirido para iso, poderá dar lugar a denuncia ante o Xulgado competente para os efectos previstos na lexislación penal.

4. As armas ou medios retirados, se son de lícita tenza e utilización conforme a esta Lei, serán devoltos por algúns dos seguintes procedementos:

a. De forma gratuíta, cando por resolución recaída no expediente se proceda ao sobresemento deste.

b. Gratuitamente, por disposición expresa do instrutor do expediente, no suposto de infracción leve, unha vez proposta esta tipificación, logo de solicitude de devolución polo interesado e sempre que este non teña pendente de pagamento sancións por infraccións da presente Lei.

c. Logo de rescate na contía establecida, cando se fagan efectivas as sancións e indemnizacións impostas nos supostos de infracción grave ou moi grave. Non obstante, o instrutor do expediente poderá acordar, unha vez ditada a proposta de sanción, a devolución da arma se o presunto infractor presenta aval bancario que garanta o importe total da sanción e indemnización propostas.

d. Ás armas comisadas daráselles o destino establecido na lexislación do Estado na materia. Os demais medios materiais non rescatados serán alleados ou destruídos.

CAPÍTULO III
INFRACCIÓNS

Artigo 77. Infraccións leves

1. Cazar sendo menor de catorce anos.

2. Cazar con armas de fogo sen alcanzar a maioría de idade cando se faga a máis de 50 metros do cazador maior de idade encargado da vixilancia do menor ou cando non se cumpran as súas indicacións.

3. Non levar consigo durante o exercicio da caza a documentación preceptiva, aínda sendo titular desta.

4. Cazar sen renovar a licenza no prazo legalmente previsto.

5. Abater ou intentar abater unha peza que fose levantada e sexa perseguida por outro ou outros cazadores e os seus cans, en tanto dure a persecución.

6. Non abrir ou descargar a arma cando se aproxime ao cazador persoas ou grupos de persoas allea á cazaría, así como o os momentos de descanso ou reunión entre os cazadores.

7. Practicar a caza a cabalo cando non se dispoña de autorización para iso.

8. Cazar pombas nos seus bebedoiros habituais ou a menos de 1.000 metros dun pombal debidamente sinalizado.

9. Non impedir que os cans propios vaguen sen control por terreos cinexéticos evitando que danen, molesten ou persigan ás pezas de caza, as crías ou os seus niños en calquera época do ano.

100% Ecolóxico

10. Incumprir o establecido no artigo 6º desta lei sobre a entrada e o cobramento de pezas en terreos de titularidade allea.

11. Incumprir as normas que regulen o adestramento de cans nas zonas que se establezan para o efecto.

12. Non cumprir as normas sobre caza en camiños e augas públicas que atravesen ou linden con terreos cinexéticos.

13. Participar como cazador, ollador, batedor ou secretario en cacerías nas modalidades de olleo, batida ou montaría sen levar pezas de alta visibilidade que permitan ou favorezan a mellor visualización do cazador.

14. Calquera práctica que tenda a atraer ou espantar a caza en terreos alleos ou zonas protexidas.

15. Calquera práctica que se desenvolva en terreos propios que teña por obxecto espantar ás pezas de caza co obxecto de obstaculizar o normal desenvolvemento da cazaría.

16. Infrinxir o disposto no artigo 6.3 desta lei respecto á entrega de pezas de caza feridas ou mortas que entren en terreos cinexéticos doutra titularidade, cando o peticionario de acceso acredite que a peza foi ferida en terreo onde lle estaba permitido cazar.

17. Infrinxir as limitacións ou prohibicións que regulen o exercicio da caza en terreos sometidos a réxime cinexético especial, cando o infractor estea en posesión do correspondente permiso para exercitar a caza nestes.

18. Portar armas ou calquera outro medio de caza, polos acompañantes, ojeadores, batidores ou auxiliares de caza, salvo os secretarios que deberán transportalas enfundadas e os batedores nas montarías aos cales se autoriza o uso de armas brancas para o remate das pezas de caza.

19. Estar en posesión de armas ou municións non permitida para a modalidade de caza que se estea a practicar.

20. Abandonar os cartuchos baleiros, vaíñas, así como calquera outro residuo usado nas prácticas cinexéticas.

21. Incumprir as responsabilidades que lles atribúe o artigo 54 desta lei por parte dos responsables da cacería, dos organizadores nomeados polos titulares de explotacións cinexéticas ou, de ser o caso, dos titulares dos tecores,

22. Incumprir as condicións que se fixen nas autorizacións para celebrar batidas ou incumprir as indicacións do Xefe de Cuadrilla naqueles aspectos que non afecten directamente á seguridade das persoas.

23. Incumprir por parte do titular cinexético a obriga de dar conta no prazo previsto do resultado das cazarías así como da información prevista no artigo 22º. 3 desta lei.

24. Non presentar a memoria descritiva do desenvolvemento da actividade, con expresión dos días e horas nos que se desenvolveu, medios de captura utilizados, número de exemplares capturados por especies e conclusións da experiencia científica que se establece no artigo 67º. 3 desta lei.

100% Ecolóxico

25. Incumprir os cazadores as limitacións contidas no Plan de Aproveitamento Cinexético oficialmente aprobado ou no Plan de Ordenación cinexética, salvo que estivese tipificado como infracción específica de maior gravidade na presente Lei.

26. O incumprimento das obrigas reguladas nesta lei que afecten aos titulares cinexéticos que non estean expresamente como outro tipo de infracción.

27. Cercar con mallas que non permitan o libre tránsito das especies cinexéticas de caza menor, agás cando se utilicen en zonas de aclimatación e nos biotopos artificiais.

28. Portar en calquera medio de transporte armas descargadas e desenfundadas ou calquera outro medio de caza listo para o seu uso en día hábil de caza.

29. Cazar nos chamados días de fortuna, é dicir, naqueles nos que, como consecuencia de incendios, nevadas, epizootias, inundacións, secas ou outras causas, as pezas de caza se ven privadas das súas facultades normais de defensa ou obrigados a concentrarse en determinados lugares.

30. A vulneración das prohibicións ou o incumprimentos de obrigas previstas nesta lei e que non estiveseń tipificadas como infraccións nesta lei.

Artigo 78. Infraccións graves

1. Afastarse máis de 50 metros e non vixiar eficazmente as actividades cinexéticas do menor que utilice armas de fogo o cazador maior de idade encargado desa vixilancia.

2. Cazar as crías ou as femias seguidas de crías así como os machos sen corna, salvo autorización expresa.

3. Circular con armas de caza, usalas ou disparar en dirección ás zonas de seguridade, salvo que se dispoña de autorización para iso.

4. Usar postas, entendendo por tales aqueles proxectís múltiples cuxo peso sexa igual ou superior a dous gramos e medio ou cuxo diámetro sexa igual ou superior a catro milímetros e medio.

5. Portar en terreos cinexéticos gases, substancias velenosas, aparellos electrocutantes, substancias paralizantes, tranquilizantes, atraentes ou repelentes, produtos para crear rastros de olor ou explosivos.

6. No exercicio da caza menor, usar munición de bala, salvo autorización expresa.

7. No exercicio da caza maior, usar cartuchos con munición de perdigón.

8. Usar ou portar cartuchos con perdigóns de chumbo nas zonas húmidas incluídas na Lista do Convenio de Ramsar relativo a humedais de importancia internacional.

9. Incumprir as condicións que se fixen nas autorizacións para celebrar batidas ou incumprir as indicacións do responsable da cazaría naqueles aspectos que afecten directamente á seguridade das persoas. Enténdese en calquera caso que a contravención do disposto no art.º 56º da presente Lei afecta directamente á seguridade das persoas.

10. Transportar en calquera medio de transporte armas descargadas e desenfundadas ou calquera outro medio de caza listo para o seu uso en día inhábil de caza.

11. Transportar en calquera medio de transporte armas cargadas e desenfundadas, en día hábil.

100% Ecolóxico

12. Cazar ou portar medios dispostos para a caza sen autorización ou sen cumprir os requisitos establecidos en tempo de veda, épocas, horas, lugares ou circunstancias prohibidas.

13. Usar ou portar por terreos cinexéticos armas accionadas por aire e outros gases comprimidos.

14. Portar en terreos cinexéticos sen autorización ou identificación lazos, anzois, trampas, cepos, costelas, perchas, fosos, nasas ou alares, arbolillo, varetas, rametas, barracas ou paranys, e outro tipo de trampas non selectivas nas súas condicións de emprego.

15. Cazar sen obter a licenza anteriormente, non sendo titular de licenza no último ano ou estando inhabilitado para iso.

16. Cazar o persoal de vixilancia ou gardaría durante o exercicio das súas funcións.

17. Utilizar como reclamo, animais vivos, mutilados, mortos ou naturalizados, así como todo tipo de reclamos eléctricos incluídas as gravacións, así como a liga, pegamentos ou produtos similares sen autorización expresa ou en contra das disposicións establecidas nesta.

18. Impedir á autoridade ou aos seus axentes o acceso a terreos suxeitos a réxime cinexético especial.

19. Negarse á exhibición de documentación os axentes da autoridade cando esta sexa solicitada.

20. O incumprimento por parte do titular cinexético das condicións establecidas nas resolucións de declaración de TECOR, terreo cinexético-deportivo ou explotación comercial.

21. Incumprir por parte do titular cinexético o establecido nos Plans de ordenación e de aproveitamento cinexéticos, unha vez aprobados estes polos órganos competentes.

22. Non sinalizar debidamente os terreos cinexéticos, cando unha resolución administrativa impoña a súa obrigatoriedade.

23. Non poñer en coñecemento da autoridade administrativa competente os titulares ou xestores de terreos sometidos a un réxime cinexético especial as epizootias ou envelenamentos que coñeza e afecten á fauna existente nestes, ou incumprir as medidas que se diten para a súa prevención ou erradicación.

24. Explotar comercialmente a caza sen autorización ou incumprir as condicións fixadas nesta.

25. Cazar con furóns sen autorización, así como vulnerar as condicións de autorización outorgada para a utilización destes animais.

26. Negarse á inspección polos axentes da autoridade de bornais, cestos, sacos, armas ou outros aparatos ou medios, cando sexan requiridos para iso.

27. Cazar ou estar en posesión de pezas de caza vivas ou mortas con infracción da normativa de caza.

28. O exercicio da caza en terreos sometidos a un réxime cinexético especial cando o infractor non estea en posesión do correspondente permiso para exercitar a caza nestes.

100% Ecolóxico

29. Pechar ou cercar terreos con fins cinexéticos sen autorización ou sen cumprir os requisitos establecidos nesta, así como danar ou alterar os que estean autorizados.

30. Cazar con armas de fogo sen cumprir as medidas de seguridade que regulamentariamente se especifiquen.

31. Cazar en liña de retranca en caza maior facendo uso de armas de fogo.

32. Abrir portelos en cercas ou valados ou construír artificios, trampas, barreiras ou calquera outro dispositivo que sirva ou poida servir para beneficiarse da caza, así como destruír ou danar as instalacións destinadas á protección e fomento da caza.

33. Cazar con armas automáticas ou con armas semiautomáticas provistas de cargador que poida conter máis de dous cartuchos ou rifle anestésico sen autorización.

34. Cazar con armas ou medios que precisen de autorización especial sen estar en posesión do correspondente permiso.

35. Cazar sen ter contratado o seguro obrigatorio do cazador.

36. Destruír, alterar ou cambiar os sinais indicadores da condición cinexética dun terreo.

37. Alterar os precintos e marcas regulamentarios.

38. Atribuírse indebidamente a titularidade de terreos sometidos a réxime cinexético especial.

39. Incumprir as condicións dunha autorización de caza científica ou de control dunha especie.

40. Cazar baixo a influencia de estupefacientes, alcohol, substancias psicotrópicas ou calquera outra droga que poida alterar ou altere sensiblemente as facultades normais do cazador ou a súa capacidade de reacción.

41. Non se someter durante o exercicio da caza ás probas para a comprobación da influencia de estupefacientes, alcohol, substancias psicotrópicas ou calquera outra droga, cando estas sexan requiridas por os membros dos corpos de seguridade.

42. Cazar aproveitándose de maquinaria agrícola ou forestal.

43. Negarse á entrega da arma ou outros medios de caza cando o presunto infractor fose requirido para iso por un axente da autoridade.

Artigo 79. Infraccións moi graves

1. Usar en terreos cinexéticos sen autorización ou identificación lazos, anzois, trampas, cepos, costelas, perchas, fosos, nasas ou alares, arbolillo, varetas, rametas, barracas ou paranys, e outro tipo de trampas non selectivas nas súas condicións de emprego.

2. Usar ou portar en terreos cinexéticos sen autorización artefactos que requiran para o seu uso o funcionamento de mallas, redes abatibles, redes néboa ou verticais ou redes canón.

3. Usar ou portar en terreos cinexéticos sen autorización calquera tipo de bala, cartucho ou proxectil que fose manipulado ou balas explosivas.

4. Usar con fins de cazar en terreos cinexéticos gases, substancias velenosas, tranquilizantes, atraentes ou repelentes, ou produtos para crear olor e os explosivos.

100% Ecolóxico

5. Levar en calquera medio de transporte armas cargadas e desenfundadas en día, período, lugar ou circunstancias prohibidas.

6. Abater animais domésticos, sen a debida autorización.

7. Obstruír os labores de investigación do paradoiro de pezas de caza ilegalmente cobradas.

8. Cazar especies con aparatos electrocutantes ou paralizantes capaces de matar ou atordar.

9. Cazar con armas ou outras artes autorizadas en terreo cercado, ou con prohibición permanente de cazar, non acollido a outro réxime cinexético especial, cando existan nos seus accesos sinais ou carteis que prohiban a caza no seu interior.

10. Cazar en refuxios de fauna ou reservas de caza ou naquelas zonas dos espazos naturais protexidos onde o exercicio da caza estivese expresamente prohibido sen estar en posesión dunha especial autorización, aínda que non se cobrase peza algunha.

11. Introducir exemplares de fauna silvestre alóctona ou manipulada xeneticamente sen autorización.

12. Cazar servíndose do lume.

13. Agredir ou ameazar aos axentes da autoridade cando se encontren no exercicio das súas funcións.

14. Instalar cercados electrificados con fins cinexéticos.

15. Cazar empregando faros, lanternas, espellos e outras fontes luminosas artificiais, salvo nas esperas nocturnas autorizadas.

16. Cazar dende aeronaves de calquera tipo, vehículos terrestres motorizados ou embarcacións en movemento, salvo autorización expresa.

17. Carecer as explotacións cinexéticas comerciais do correspondente seguro de responsabilidade civil.

18. Usar ou portar por terreos cinexéticos armas de fogo curtas, armas de guerra, armas de fogo longas raiadas de calibre 5,6 mm. (22 americano) de percusión anular ou armas con munición non autorizada ou prohibida cuxo uso non este contemplado como infracción especifica nesta lei.

19. Usar ou portar os dispositivos auxiliares que se relacionan no artigo 61.

Artigo 80. Prescrición das infraccións.

1. As infraccións previstas nesta Lei prescribirán nos seguintes prazos:

a) Ao ano as infraccións leves.
b) Aos tres anos as infraccións graves.
c) Aos cinco anos as infraccións moi graves.

2. O prazo de prescrición comezará a contar dende o día en que se cometese a infracción.

3. Nas infraccións derivadas dunha actividade continuada, o momento inicial do cómputo será o da finalización da actividade ou do último acto no que se consume a infracción.

100% Ecolóxico

4. Interromperá a prescrición da infracción a iniciación, con coñecemento do interesado, do procedemento sancionador.

5. En caso de concorrencia de infraccións leves, graves e moi graves nun mesmo procedemento sancionador ou cando unha desas infraccións sexa medio necesario para cometer outra, o prazo de prescrición é o corresponda á infracción máis grave cometida.

6. O deber de restaurar o medio natural ao estado anterior á comisión da infracción non prescribe nunca.

CAPÍTULO IV
SANCIÓNS

Artigo 81. Sancións aplicables.

1. As infraccións tipificadas na presente Lei poderán ser sancionadas polas autoridades competentes coas sancións seguintes:

a) Multa de 100 a 600 euros para as infraccións leves.
b) Multa de 601 a 6.000 euros para as infraccións graves, podendo levar aparellada a retirada da licenza de caza e inhabilitación para obtela dun ano e un día a cinco anos. A retirada da licenza e a inhabilitación para a súa obtención aplicaranse necesariamente naqueles supostos en que se aplique a sanción no seu grao máximo.
c) Multa de 6.001 a 30.000 de euros para as infraccións moi graves e retirada da licenza de caza e inhabilitación para obtela de cinco anos e un día a dez anos.

2. Así mesmo, a comisión das infraccións tipificadas nesta lei poderá dar lugar ás seguintes sancións non pecuniarias:

a) Suspensión da actividade cinexética ou inhabilitación para ser titular de terreos sometidos a réxime cinexético especial dun a cinco anos de acordo coa gravidade da infracción.
b) A extinción do TECOR no caso de comisión de infraccións moi graves.

3. Nos supostos de infraccións moi graves por parte do titular cinexético, a sanción poderá levará aparellada, se é o caso, a suspensión ou anulación da actividade cinexética por un período dun a cinco anos ou a inhabilitación para ser titular de terreos sometidos a réxime cinexético especial dun a cinco anos, de acordo coa gravidade da infracción.
A suspensión ou anulación referida poderá consistir na declaración de vedado temporal, anulación do réxime especial dos terreos ou da declaración da explotación cinexética, inhabilitación temporal para comercializar pezas de caza ou clausura de instalacións.

4. Nas sancións moi graves que afecten a un TECOR no seu conxunto, deberá solicitarse informe do Comité Galego de Caza.

Artigo 82. Criterios para a graduación das sancións.

1. As sancións pecuniarias teñen tres graos mínimo, medio e máximo, que se aplicarán en función da mediación de circunstancias modificativas da responsabilidade.

2 Para a graduación das sancións teranse en conta os seguintes criterios:

a. A intencionalidade.
b. A transcendencia social e o prexuízo causado aos recursos cinexéticos ou aos hábitats.
c. A situación de risco creada para as persoas ou os bens.
d. O ánimo de lucro e o beneficio obtido.
e. A natureza e volume dos medios ilícitos empregados.

100% Ecolóxico

f. A reincidencia pola comisión da mesma infracción nun período dun ano contado dende que a anterior resolución sancionadora fora firme en vía administrativa. Se se apreciase esta circunstancia o importe da multa poderá incrementarse nun 50%.
g. A natureza e irreversibilidade dos prexuízos causados.
h. O prazo de recuperación do hábitat danado.
i. A agrupación ou organización para cometer a infracción.
j. A afectación de zonas de cría ou de reprodución.

3. En atención ás circunstancias específicas do caso, cando a sanción resulte excesivamente onerosa ou cando o infractor procedese a corrixir a situación creada pola comisión da infracción ou restaure o dano causado durante a tramitación do procedemento sancionador, de forma motivada, poderase reducir a contía da sanción e/ou excluír a inhabilitación da correspondente sanción ou reducir o seu prazo.
Este efecto minorador da culpabilidade poderá implicar que o órgano sancionador aplique unha sanción correspondente a categorías infractoras de inferior gravidade á infracción cometida.

Artigo 83. Reparación do dano e indemnizacións.

1. Sen prexuízo das sancións penais ou administrativas que en cada caso procedan, o infractor deberá reparar o dano causado na forma e condicións fixadas polo órgano sancionador, así como restaurar a legalidade atacada, no modo no que se determine na resolución que poña fin ao procedemento.

2. Os danos ocasionados ao ecosistema cinexético e o prazo para a súa reparación determinásese segundo criterio técnico debidamente motivado na resolución do procedemento. Cando non se poida determinar nesta resolución, procederase a determinala nun expediente independente respectando os principios e as garantías do procedemento administrativo.

3. A reparación terá como obxectivo a restauración do ecosistema cinexético á situación previa polos feitos constitutivos da infracción sancionada.

4. O causante do dano estará obrigado a indemnizar parte dos danos que non poidan ser reparados, así como os prexuízos causados.

5. Poderá requirirse así mesmo indemnización nos casos en que o beneficio económico do infractor sexa superior á máxima sanción prevista. Esta indemnización será como máximo do dobre da contía do devandito beneficio.

Artigo 84. A prescrición das sancións.

1. As sancións previstas na presente Lei prescribirán nos seguintes prazos:
   a) Ao ano as impostas por infraccións leves.
   b) Aos tres anos as impostas por infraccións graves.
   c) Aos cinco anos as que se impoñan por infraccións moi graves.

2. O prazo de prescrición comezará a contarse dende o día seguinte a aquel en que a resolución pola que se impoña a sanción adquira firmeza en vía administrativa.

3. Interromperá a prescrición a iniciación, con coñecemento do interesado, do procedemento de execución.

CAPÍTULO V
O PROCEDEMENTO E A COMPETENCIA

100% Ecolóxico

Artigo 85. O expediente sancionador e a súa caducidade.

1. Para impoñer as sancións previstas na presente Lei, será precisa a incoación e instrución do correspondente expediente sancionador de acordo co previsto na normativa vixente.

2. A competencia para incoar o expediente sancionador en materia de caza corresponde ao xefe territorial competente en materia de caza por razón de territorio.

3. Iniciado o expediente, o órgano que ordenara a súa incoación poderá acordar a adopción de medidas preventivas para evitar a continuidade da infracción ou o agravamento dos danos. As devanditas medidas haberán de ser proporcionais á natureza e gravidade da infracción.

4. O acordo de incoación do expediente sancionador, que se debe notificar á persoa ou persoas presuntamente responsables, terá que conter como mínimo:

a. Os feitos constatados, destacando os relevantes para os efectos da tipificación da infracción e graduación da sanción.

b. A infracción presuntamente cometida, con expresión do precepto vulnerado.

c. A identificación do instrutor do procedemento e do órgano competente para a súa resolución.

d. Valoración, se é o caso, das medidas preventivas adoptadas, e destino dos obxectos comisados e armas retiradas.

e. A proposta de sanción e cuantificación.

f. As sancións accesorias que procedan, se se puidesen determinar nesta fase do procedemento.

5. O prazo máximo para resolver e notificar a resolución expresa que poña fin ao procedemento será de nove meses, contados dende a data de inicio do procedemento sancionador, que corresponde coa data do acordo de incoación. Unha vez transcorrido ese prazo sen que se notificase a resolución, producirase a caducidade deste con arquivo das actuacións, sen prexuízo de deber de ditar a correspondente resolución.
En caso de que o procedemento se suspenda ou paralice por causas imputables ao interesado, interromperase o cómputo do prazo para resolver.
De conformidade co disposto na lexislación básica do procedemento administrativo, o órgano competente para resolver, de oficio ou a instancia do instrutor, pode acordar, mediante resolución motivada, unha ampliación do prazo de duración do procedemento, que non exceda da metade do prazo inicialmente establecido. A devandita resolución deberá ser notificada ao interesado.
A caducidade do procedemento non produce por si mesma a prescrición da infracción.

Artigo 86. A presunción de existencia de delicto ou falta.

1. Cando das características da infracción que motivou o expediente puidese presumirse a existencia dun delicto ou falta sancionable penalmente, darase traslado da denuncia e actuacións practicadas á autoridade xudicial, suspendéndose a actuación administrativa en tanto a autoridade xudicial non se pronuncie.

2. Se non se estimase a existencia de delicto ou falta, continuarase o expediente administrativo ata a súa resolución definitiva, en base, se é o caso, aos feitos que a xurisdición penal considerase probados.

3. A tramitación das dilixencias penais interromperá a prescrición das infraccións.

Artigo 87. A competencia para a imposición de sancións.

A competencia para a imposición das sancións a que se refire a presente Lei corresponderá:

100% Ecolóxico

a. Á persoa titular da xefatura territorial competente en materia de caza por razón de territorio, nas infraccións cualificadas como leves.

b. Á persoa titular da dirección xeral competente en materia de caza nas infraccións cualificadas como graves.

c. Á persoa titular da Consellería competente en materia de caza, nas infraccións cualificadas como moi graves.

CAPÍTULO VI
EXECUTIVIDADE DAS SANCIÓNS

Artigo 88. Executividade das sancións.

1. Contra as resolucións sancionadoras poderán interpoñerse os recursos previstos na lexislación vixente.

2. A resolución sancionadora será executiva cando sexa firme en vía administrativa.

Artigo 89. Medios de execución forzosa e as multas coercitivas.

Tanto o importe das sancións pecuniarias, coma o das indemnizacións que, de ser o caso, se impoñan, poderán esixirse pola vía de constrinximento. No suposto de que o sancionado non proceda ao pago no período voluntario, que para tal efecto se conceda, e sempre que a resolución sancionadora sexa executiva, poderán impoñerse multas reiteradas por lapsos de tempo non inferiores a quince días, cuxo importe non excederá en cada caso de 3.000 euros, para lograr o cumprimento das resolucións adoptadas, de conformidade co disposto no artigo 99 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

CAPITULO VII
O REXISTRO DE INFRACTORES DE CAZA

Artigo 91. Creación do Rexistro de Infractores de Caza.

1. Créase na Comunidade Autónoma de Galicia o Rexistro de Infractores de Caza, no que se inscribirán de oficio todos aqueles infractores que fosen sancionados por resolución firme, en expediente incoado como consecuencia do exercicio da actividade cinexética.

2. As inscricións e variacións que se produzan nos asentos do Rexistro serán remitidas ao Rexistro Nacional de Infractores de Caza e Pesca.

Disposicións Adicionais

Disposición adicional primeira. Procedementos de ampliación e segregación.

Os procedementos de ampliación e segregación dos terreos cinexéticos serán tramitados e resoltos nas xefaturas territoriais da Consellería competente en materia de caza.

Disposición adicional segunda. Exclusión do ámbito competencial da lei.

Exclúese do ámbito competencial desta lei a actividade de control de especies daniñas, aínda cando se utilizase medios ou procedementos cinexéticos a tal fin.

Disposición adicional terceira. Actualización do importe das multas pecuniarias.

O importe das multas a que fai referencia o número 1º do artigo 81, poderá ser actualizado por decreto do ConselLo da Xunta de Galicia tendo en conta as variacións do índice de prezos ao consumo.

100% Ecolóxico

Disposición adicional cuarta. Sentido do silencio.

Para todas aquelas solicitudes recollidas nesta lei, que non teñan sinalado de xeito expreso o sentido do silencio administrativo, este deberá ser entendido en sentido positivo, debendo entender o solicitante estimadas as súas pretensións de forma tácita, sen prexuízo da obriga a que está suxeita a Administración de ditar resolución expresa en todos os procedementos.

Disposicións transitorias

Disposición transitoria primeira. Explotacións cinexéticas comerciais.

As explotacións cinexéticas comerciais aprobadas con anterioridade á entrada en vigor desta lei non se verán afectadas pola limitación territorial establecida no artigo 34.5.

Disposición transitoria segunda. Os TECOR de titularidade compartida.

Os TECOR que utilizaron a fórmula prevista na disposición transitoria 2ª, 4) da lei 4/1997 de Galicia, para constituírse en TECOR de titularidade compartida, seralles de aplicación o mesmo réxime xurídico, no que foron creados, en tanto se mantéñan nesa mesma situación.

Disposición transitoria terceira. Os procedementos en tramitación.

1. Os procedementos que se encontren en tramitación á entrada en vigor desta lei, se someterán ás normas da lexislación baixo a cal iniciaron a súa tramitación, salvo que a normativa presente lles resúlte máis favorable.

2. O réxime sancionador previsto nesta lei será aplicable aos procedementos en curso sempre que o réxime xurídico sexa máis favorable que o previsto na lexislación anterior.

Disposición derrogatoria única

Queda derrogada a Lei 4/1997, de 25 de xuño, de caza de Galicia, e cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ou contradigan o disposto na presente lei.

Disposición final única

Esta lei entrará en vigor aos vinte días da súa publicación no Diario Oficial de Galicia

100% Ecolóxico